

2

tabor

taborniška revija
XLVIII 2003 450 SIT

20. JAMBOREE * ZOT

KDAJ?	KAJ?	KDO?
17. - 23. februar	Zimske počitnice (ostali)	
22. februar	Dan ustanovitelja Founder's day/thinking day	www.scout.org www.waggs.org
24. februar - 2. marec	Zimske počitnice (LJ in MB)	
7. - 8. marec	Seminar za organizatorje in izvajalce taborjenj	pisarna ZTS (01/300 08 20) ZTS@rutka.net
22. - 23. marec	NOT (okolica Ljubljane) Rod močvirskih tulipanov (Žiga Babšek)	not.rutka.net ziga.babsek@siol.net
28. - 30 marec	Seminar za sodnike taborniških mnogobojev	pisarna ZTS (01/300 08 20) ZTS@rutka.net
5. april	Škalska liga Rod jezerski zmaj (Sandi Glinšek)	cdv.rutka.net sandi.glinsek@email.si
12. april	Spomladanska kanu orientacija Rod dveh rek (Matej B. Kobav)	rdr.rutka.net kobavmb@leo.fe.uni-lj.si
12. april	Soška olimpiada Rod soških mejašev (Aleš Ipavec)	rsm@rutka.net
18. - 20. april	Tečaj prehrane v naravi (I. del) Skupina za specialnost prehrane v naravi	pisarna ZTS (01/300 08 20) ZTS@rutka.net
22. april	Dan Tabornikov Svetovni dan Zemlje	www.rutka.net www.un.org/events

Izkažite se

Dva in dvajsetega februarja, natančno dva meseca pred dvaindvajsetim aprilom je dan ustanovitelja. Ker je v zadnjih mesecih moč vse pogosteje slišati nezadovoljstvo glede Zveze, revije Tabor, članarine, oduševskih štartnin ..., vas vabim, da se izkažete. Pa ne s klasičnim odklonilnim odnosom do vsega, kar se dela, ampak s kritiko, ki bo vsebovala tudi strategijo. Nema lokrat se zgodi, ko tudi najglasnejši kritiki potihnejo, ko se jih vpraša za konkretne prijeme, ki bi težave rešili.

Sicer je taborniška javnost apatična že do te mere, da niti ne pričakujem odziva na to pisanje, a vam vseeno po-

nujam možnost - delite svoje ideje, predloge, načrte in strategije. Morda bo tako Zveza le postala dovezna za vaše pobude. Naj pisma, ki opozarjajo na pomanjkljivosti in napake ne bodo osamljeni primeri, ampak stalnica. Morda se bo slišalo pokroviteljsko, ampak v Taboru imate zaveznika, kar dokazuje objava Čipsovega mnenja o članarini in Aleševega mnenja o odnosu ZTS - MZT v tej številki.

In da bo uvodnik popoln - plačajte naročnino na Tabor!

UVODNIK

Matija Tonejc

Napovednik	2
Vodnik	2

AKTUALNO

20. Jamboree	4
ZOT	16
Predstavljamo se	18
Lučka miru	20
Skrb za živali	26

IZ PRVE ROKE

Mnenje	27
Intervju	28

STROKOVNO

Pionirstvo	32
Kreativno	33
Astronomija	34
Orientacija	36
Narava	38
Kosobrin	39
Mednarodne strani	40

RAZVEDRILO

Popotovanja	42
Trenutki	44
Ježev kotiček	45
Z znanjem do odgovora	46
Volk	46
Križanka	47

20. Jamboree, stran 4

Na Tajskem, a na Tajvanu, a v Tajlandu, kje je že to? so bila prva vprašanja in ugibanja po jamboreeju v Čilu leta 1999. In kar naenkrat je prišel razpis za svetovni jamboree v THAILANDU 2003.

ZOT, stran 16

Tako. Pa se je končal še en ZOT. Snoubovci kar ne moremo verjeti, da je že eno leto odkar smo na Sladkem vrhu prebedeli noč v upanju, da se bo tekmovalcem čim boljše zgodilo.

Lučka miru, stran 20

Kako samo lučko interpretiramo taborniki in kako katoški skavti v bistvu sploh ni pomembno. Pomembno je sporočilo, da lučka simbolizira mir, ki naj bi ga ponesla v slovenske domove in domove širom po svetu.

Glavni urednik: Igor Bizjak
 Odgovorni urednik: Matija Tonejc
 Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon
 Uredništvo: Katarina Drenik (urednica priloge Medo), Aleš Skalič (urednik priloge Gozdovnik), Jaka Bevk-Šeki (ilustracije), Aleš Cipot, Primož Kolman, Marta Lešnjak, Frane Merela, Barbara Papež, Tadej Pugalj-Pugy, Marko Svetličič-Medo (fotografija) in Barbara Železnik-Bizjak (oblikovanje).
 Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije. TABOR sofinancirata Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.
 NASLOV UREDNIŠTVA:
 Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01 300 08 20, fax 01 43 61 477, e-pošta: zts@guest.arnes.si.

WWW: <http://www.zts.org>.
 Cena posameznega izdoda je 450 SIT, letna naročnina je 4200 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.
 Transakcijski račun: 02010-0014142372.
 Rokopisov in fotografij ne vračamo.
 Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.
 DDV je vračunan v ceno.
 Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana
 Tabor je tiskan na papirju SORA mat lux, proizvajalca Goričane, Medvode d. d.
 Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Naslovnica: Samo

20. JAMBOREE

Prihod na taborni prostor in M-A-L-T-A

Andrej Rutar

Avtobus nas je pripeljal do mesta jamboreeja. Seveda nismo pričakovali, da nas bo pustil pred našim naseljem - A6, saj se v tem primeru ne bi mogli nič sprehoditi s popolno opremo pohodnikov. Po krajšem ogledu izvidnice (Emil, Miha in jaz) je bilo jasno, kje je tabor A6, kje je prostor za našo odpravo, in da bomo v taboru s skavti z Malte.

Maltežanov v času našega prihoda še ni bilo, zato smo kar sami začeli z delom - urejanje tabora, postavljanje šotorov. Tabor smo razdelili na polovico in uredili naš del, ker pa smo pričakovali manjšo skupino skavtov z Malte kot je bilo nas, smo si dovolili šotorček od vodnikov postaviti čez "črto", ki je razdeljevala tabor. Mogoče je bil to povod, da prva dva dni nismo spregovorili skoraj besede. Ah ne, saj jim smo pustili tudi nekaj prostora na naši strani. Prvi dan smo bili mi na hajku, drugi dan pa oni na izletu. To bo večji razlog za nezmožnost komunikacije v prvih dneh s sedanjimi prijatelji z Malte. Prišli so pozno in kljub naši pripravljenosti, da bi jim pomagali, to ni bilo mogoče, ker so šotore kupili od organizatorja, tisti večer pa jih ni več bilo možno dobiti. Ali v mivki ali v predstavitvenem šotoru? Odločili so se za predstavitveni šotor. To pa samo zato, ker je bil prvi dan in je v nas vseh obstajal nek predsodek do spanja v mivki. Naslednji dan smo se ga že znebili. Maltežani pa sploh, saj so kljub temu, da so drugi dan šotore že imeli, spali večina kar pred šotori.

Drugi dan smo skupaj pripravili še vhod ter ga opremili z zastavi. Vsako jutro smo s pozdravom zastavi (himna) začeli dan. Naši sosedje sicer te navade niso imeli, so pa ta del opravili kar skupaj z nami (res da jim besedilo ni bilo poznano, mirno pa so znali stati). To so storili vedno, čeprav so imeli kakršenkoli opravke v šotoru ...

Prijateljstvo se je okrepilo pri večernem programu v naselju. Očitno smo imeli podoben smisel za humor in smo se znali norče-

Jamboree!

Na Tajske, a na Tajvanu, a v Tajlandu, kje je že to? so bila prva vprašanja in ugibanja po jamboreeju v Čilu leta 1999. In kar naenkrat je prišel razpis za svetovni jamboree v THAILANDU 2003.

vati tudi iz samega sebe. Večini v našem naselju to sicer ni bilo smešno - mi pa smo se zabavali. Sprehodi čez oder s "čeladami" na glavi ob vrnitvi s pomivanja posode, odnašanje posameznikov z odra, ki so se po čudnem naključju znašli na tem mestu, izrazni plesi vsakega posameznika, skupne pesmi in ploskanje predvsem samemu sebi, pa seveda vsem skavtom sveta, pa spet sprehod s "čeladami" po odru.

V nadaljevanju je bilo torej vse drugače kot je na začetku kazalo. Dejavnosti na aktivnostih so tekle po načrtih (avtobus nas je pustil na mestu, kjer je bilo potrebno, ne kot prvi dan, delavnice so tekle kot je treba, z Maltežani smo se pogovarjali za razliko prvih dveh dni - celo večerjali smo skupaj, za kosilo pa se nismo mogli dogovoriti).

In imenovalo se je vodstvo pa razpisi in prijave in seveda tudi odjave in končna številka se je ustavila pri 39 udeležencih iz Slovenije, ki so bili prijavljeni kot udeleženci, vodniki, mednarodno osebje in vodstvo.

Poleg samega jamboreeja smo se odločili še za hospitality. To ni bil hospitality v pravem pomenu besede, ker naj ne bi bivali pri domačinih, ampak bi bili kar v enem velikem

skavtskem centru, kjer bi si malo ogledovali okolico in se udeleževali kakšnih aktivnosti v taboru. Tako smo pričeli razmišljati o drugačni obliki bivanja na Tajskem. In pričele so deževati elektronske pošte, toda vmes je bilo kar nekaj suše, pa še cene so postale kar naenkrat zelo visoke. Samo bivanje bi naj zneslo 10 \$ za pol penzion in še po 20 \$ na udeleženca za program, če ga želimo imeti.

20. JAMBOREEE

Predstavitveni šotor Darko Jenko

Na 20. svetovnem skavtskem jamboreeju Tajska 2003 je Zveza tabornikov Slovenije dobila enkratno možnost in priložnost, da široki skavtski javnosti predstavi svoje delovanje. Organizatorji so nam za ta namen namenili prostoren šotor in vso nujno potrebno opremo. Idejno rešitev je prispevala Nina Bizjak. Priprave na predstavitev pa so stekle že na srečanju na Skomarjih. Udeleženci jamboreeja so prispevali potrebno slikovno gradivo.

Za postavitev in delovanje predstavitvenega šotora smo bili zadolženi Milko, Samo in jaz. V šotoru smo tako postavili štiri panoje, ki so prikazovali:

- število taborniških enot v Sloveniji je bilo predstavljeno z znakom (našitkom) rodu;
- starostna struktura tipične taborniške enote je bila predstavljena z rutkami vsake starostne skupine in fotografijami njihove dejavnosti;
- panoje taborniškega mnogoboja za vse kategorije so bile prav tako predstavljene s fotografijami posameznih panog;
- na zadnjem panoju pa je bil predstavljen Zlet ZTS v Tolminu.

Šotor sta krasili zastavi Slovenije in ZTS. V času, ko je bil predstavitveni šotor odprt (10 dni od 9,00 do 18,00) ga je obiskalo veliko število udeležencev jamboreeja, zlasti številni pa so bili zunanji obiskovalci - šole in tajske skavti. Pretežnemu številu obiskovalcev je bilo potrebno razložiti, da Slovenija ni del Sovjetske zveze, da ni v Afriki, temveč da bo kmalu polnopravna članica EU. Nekateri obiskovalci pa so nas kar presenetili s poznavanjem Slovenije - skavt iz

Malezije, ki je smučal v Kranjski Gori, tajska skavtinja, ki se je šolala v Trstu, Portugalec, ki je obiskal že pol Slovenije ...

Obiskovalci so seveda največ zanimanja pokazali za pridobitev žiga naše odprave. Žal pa jim nismo mogli ustreči, kadar so spraševali po nalepkah (nalepke zleta so pošle že drugi dan), gradivu o ZTS (list z rutko jih ni posebno pritegnil) in turističnem gradivu o Sloveniji. Na naslednjem jamboreeju bo tako potrebno zagotoviti dovolj različnega propagandnega materiala z znakom ZTS (nalepke, svinčniki, obeski za ključče itd.) ter predstavitvenega gradiva o ZTS in Sloveniji.

In to nam ni šlo v račun. Vmes pa se je na Jamboree pričel intenzivno pripravljati tudi Miha in na internetu je našel kar mikavno in zanimivo ponudbo in program. Pa sva se veliko pogovarjala in usklajevala in Miha je usklajeval tudi pošto v Bangkoku. Tako je nastal kar kakovosten 15 dnevni program bivanja in potepanja po Tajskem. Bivanje v mladinskih hotelih, s svojo plažo, pa kopanje, ogledi znamenito-

sti, templjev in lepot Tajske kar ni zmanjkalo. Bilo je kar naenkrat skoraj preveč vsega za sprejemanje in urejanje vtisov.

Konec decembra, ali natančneje 27., smo odpotovali na jamboreejev prostor v Sattahip in pričelo se je pravo taborniško življenje v 30000 glavi množici vseh bivajočih na jamboreeju. Kuhanje v taborih, pa lunch paketi, pa program, de-

Bangkok

V tej slikoviti azijski metropoli smo poleg jamboreeja preživeli največji del našega bivanja na Tajskem. Hostel v Bansabaju - obrobni bangkoški četrti je bil namreč naš klimatizirani domek na začetku, nekje na sredini, po vrnitvi z juga in prav na koncu, ko smo se po jamboreeju ustavili v prestolnici, da bi pred vrnitvijo domov opravili nakupe.

lavnice aktivnosti, kopanje, spoznavanje kultur, spoznavanje različnosti, prijateljstva, druženje in še in še ...

Kar naenkrat je bilo novo leto, pa že polovica jamboreeja in že je bila tu zaključna prireditev in odhod z jamboreeja. Ali smo sploh lahko strnili in uredili vse vtise, občutke, doživetja ...

Skupaj z našimi dnevi v prestolnici so se zbirali tudi naši pisani vtisi: poleg gneče, vročine, umazanije in vratolomnega prometa nas je vseskozi spremljal nenavaden vonj, ki se širi iz loncev pouličnih stojnic s hrano in meša do nerazpoznavnosti ... vsekakor povsem nekaj drugega od naše bele Ljubljane ...

Bangkoške ulice nikoli ne zamrejo! Tam lahko človek ob kateremkoli času sreča in dobi res vse! Tajci nimajo ravno navade kositi v restavraciji, kupovati v trgovini ali se striči pri frizerju! Zakaj bi, ko pa to lahko vse opravijo kar na cesti, vsem na oči. Zato se zdi, kot da so veliki trgovski centri zgrajeni zgolj za turiste. Podobne stvari na Tajskem niso nobena redkost, saj je v deželi turizem že skoraj tradicija.

Je pa Bangkok tudi mesto velikih razlik: med revnimi in bogatimi, med starejšo in mlajšo generacijo, med tradicionalno kulturo, prepleteno z globoko zakoreninjeno vero na eni strani in vsem novim, modernim, zahodnim, na drugi.

Od turističnih znamenitosti smo si v Bangkoku ogledali tipično tajsko hišo, hišo Jima Thompsona, Američana, ki je po vojni prišel na Tajsko zaradi industrije svile in si tam zgradil razkošno rezidenco. Budistični tempelj Zlata gora, od koder smo uživali razgled na brezkončno mesto. Obiskali smo kitajsko četrt, Veliko palačo, ki je v lasti kraljeve družine in služi za razne ceremonije, kot so kronanje in sprejemi. Znotraj nje se nahaja tudi najznamenitejši tempelj na Tajskem Wat Phra Kao z najbolj sveto tajsko podobo Bude, majhen zelen kipec iz jada, neprecenljive vrednosti. Videli smo tudi tempelj z največjo podobo ležečega Bude, ki je 46 metrov dolg in 15 metrov visok ležeči kip.

Je pa Bangkok tudi sijajno mesto za nakupe, saj je na voljo kar nekaj velikih tržnic, kjer z malo vztrajnosti in dobre volje lahko dosežeš smešno nizke cene. Kar je na Tajskem ritual posebne vrste. Ponudba pa je raznovrstna, od eksotičnega sadja, zelenjave, mesa, obleke in pač vsega, kar bi kdo utegnil rabiti od tistega, kar ti ne rabiš več.

20. JAMBOREE

Face the waves I.

Face the waves ali po naše Sooči se z valovi je bila gotovo ena izmed najbolj priljubljenih aktivnosti na jamboreeju. Z drugimi besedami povedano, v tem času smo imeli zagotovljeno popoldne na plaži. Le-teh pa je, po mnenju mnogih, prej primanjkovalo kot zadostovalo. Vem, da se sliši čudno, a tajski varnostni ukrepi so narekovali, da je kopanje v prostem času brez vodnika prepovedano. Še bolj ironično pa je dejstvo, da naj bi kljub spremstvu vodnikov v vodi nosili rešilne jopiče oz. brez njih je bilo dovoljeno iti le do globine, koder ti je voda segala le do pasu. Kakorkoli že, bolj ko se je jamboree bližal koncu, bolj je bilo opaziti kršenje, priznajte ali ne, dokaj smešnih tajskih pravil.

Vsekakor pa so bili trenutki preživeti v tej aktivnosti med tistimi, ki so se večini vtisnili v spomin. Najprej nam je bilo dano, da se z valovi soočimo na način, imenovan rafting, čeprav bi bil izraz splavarjenje bolj ali manj ustrežnejši. Vse skupaj pa je bilo videti nekako takole: vsak vod je dobil že skoraj izdelan splav, ki mi je do popolnosti manjkalo le nekaj vzlov, vesla in seveda rešilni jopič. Nato smo se s spremstvom, ki ga je predstavljal član mednarodnega osebja, podali v valove. Čeprav nas je šlo skupaj v vodo kar nekaj vodov iz različnih držav, noben izmed nas ni kazal kakšnih hudih tekmovalnih vzgibov, zato je celotna stvar na koncu dobila pridih nezanimivosti.

Andreja Tratnik

Drugi sklop je bil zagotovo veliko bolj atraktiven. Vsak posameznik si je izbral enega izmed naslednjih vodnih športov: jadranje, festival boat, veslanje, potapljanje na dah (ne boste verjeli, tudi tu je bil obvezen rešilni jopič) ali windsurfing. Iz izrazov, ki so se na naših obrazih risali po opravljeni aktivnosti, si poleg utrujenosti lahko razbral tudi zadovoljstvo. Z večjo gotovostjo pa lahko to trdim za tiste, ki smo se učili windsurfinga.

Verjetno bomo rabili še nekaj časa, da bomo dojeli vso veličino druženja, prijateljstva, izmenjave mnenj in izkušenj, sprejemanja drugačnosti, doživetja novega . . .

Pa je prišel tudi 10. januar, odhod domov in doma na Brniku realnost Slovenije: zima, sneži, zunaj -12° C. Tu so nas sprejeli starši, pa še stisk rok, slovo in obljuba, da se še vidimo.

Face the waves II.

Nina RTR

Kmalu je bil tu ponedeljek. Ker smo se celo dopoldne potikali po delavnicah in nam je postalo že pošteno vroče, so se nas organizatorji usmilili in nas spustili na morje. No ja, na morju smo bili že tako in tako, hočem reči, spustili so nas k morju ...

Dan je bil vroč, sonce je pripekalo in odpravili smo se na del 1,6 km dolge obale jamboreejevega prostora ter se soočili z valovi in vodnimi dogodivščinami ... Najprej je bilo na vrsti splavarjenje s Kon-tikijem moderne dobe (saj vsi poznate pota tega slavnega splava, a ne?) no ja, naše 2-urno zabavanje na vodi ni bilo tako polno dogodkov kot njihovo, a vseeno smo se imeli fino ... ampak preden smo se lahko imeli fino, smo si morali mi "fine" stvari narediti ... s tem hočem povedati, da smo si morali sestaviti splave oz. zvezati gume in bambusove palice ... to smo naredili po hitrem postopku, nato so se začeli potovanje do rdečih boj ter vodne bitke in boji za obstanek ... vsi smo preživeli ... eni na splavu, drugi ob njem ali pa daleč stran ... ampak preživeli smo in bili pripravljeni še za drugi del aktivnosti na vodi, ki pa si jih je vsak od udeležencev izbral sam. Kolikor je bilo to mogoče, saj je pri izbiri listkov in aktivnosti

bolj ali manj veljalo pravilo, kdor prej pride, prej melje ... ampak imeli smo se vsi fino, neglede na to, kje smo pristali: na potapljanju, veslanju, surfanju, Festival boats ("vikiških čolnih") ali jadraniu. Tu je nekaj mnenj in komentarjev:

Srfanje: Srfal sem drugič. Bilo mi je všeč. Imel sem dobro inštruktorico in sem bil zadovoljen. **Jure**

Festival boats: skratka nič posebnega. Vozil smo se v njihovih barkah, po dva v vsaki vrsti, na kljunu je stal IST in nadziral ritem. Izmed vsega so bile najbolj zanimive dirke. **Tinka**

Potapljanje: Bilo je dobro. Uro in pol smo se potapljali med koralami. **Blaž**

Veslanje: Veslala sem v družbi 7 tajk. Kul je bilo. **Petra**

Jadranje: Jadranje, jamboree, december, 30 stopinj ... z eno besedo ... NORO! **Anja**

Minil je še en jamboree, ki je pustil globoke spomine in prijetna občutja. Toda vsega tega ne bi bilo brez naših vestnih pridnih in skrbnih vodnikov - **Andreja Rutarja RMB Ajdovščina**, in **Mihe Menarda RSK Idrija**. Zelo dobro je za delavnico poskrbela Metka Behek s pomočjo Tine Tavčar, kjer smo predstavljali znamenitosti Slovenije. Za predstavitev ZTS v predstavitevšem šotoru sta poskrbela Darko Jenko in Milko

Okorn, pa še Samo Vodopivec jima je pomagal. Za naše zdravje je dobro skrbel Matej Mis, pa še v jamborejski bolnišnici je moral delati. Domov se je javljal in za dokumentacijo poskrbel Samo Vodopivec. **Vsem se moram zahvaliti za požrtvovalno, vestno in skrbno delo.** Zahvaliti se je potrebno vsem staršem, ki so nam zaupali otroke (in to za cel mesec).

Pohvaliti moramo tudi osebe RutkaNET-a, ki je vestno

20. JAMBOREE

Mesto znanosti in proga preživetja Vesna Istenič

Eden od mnogih prostorov, kjer si lahko kaj novega spoznal (tako navade, kot ljudi), je bilo tudi mesto znanosti. Na programu smo ga imeli kot dopoldansko aktivnost, zato smo po zajtrku kar pohiteli, da smo tja prišli pravočasno (mesto je bilo od nas oddaljeno kar dobrih 20 min hoda).

Tako kot vse ostale aktivnosti na jamboreju je bilo tudi mesto razdeljeno na različna področja. Tu so bile teme: računalništvo in robotika, komunikacijska tehnologija, znanost živih bitij in zemlja ter vesolje. Vsak od nas si je izbral temo, ki mu je bila najbolj všeč, ko smo prišli na zbirni prostor pa smo si izbrali še delavnice, ki jih je bilo za vsako temo kar veliko, zato so bile odločitve težke. Ko smo se končno odločili in prišli na delavnice, smo pričeli z delom. V delavnici, v kateri sem bila jaz, smo s kemijskimi poskusi ugotavljali, katere snovi se nahajajo v različnih rastlinah in zakaj te snovi rabimo. Za konec smo še skuhalo žele, za katerega barvo smo zmešali sami. Dogajalo se je tudi polno drugih aktivnosti, na primer izkopavanje dinosavra (in seveda sestavljanje okostja), postavljanje sončne ure, sestavljanje vozila, ki bi uspešno prevozil večji del Marša, in druge.

skrbelo, za sveže informacije in da so starši bili na tekočem, kaj se dogaja na daljni Tajski.

Ostali člani mednarodnega osebja so delali na različnih delovnih mestih na jamboreju.

Hvala vsem, ki ste pomagali in sodelovali, da je odprava uspela.

Po aktivnostih v mestu znanosti smo pohiteli na kosilo, nato pa v dolino izzivov (kot so temu rekli na jamboreeju). Tu se nam je zdela še najbolj zanimiva proga preživetja, ki pa je bila vse prej kot lahka. Bile so tri proge in podali smo se na vse, za kar smo porabili okrog tri ure. Izzivi na progah so od nas terjali spretnost, iznajdljivost in pa tudi nekaj fizične moči, navsezadnje je bilo treba preplezati kar nekaj zidov in se kot Tarzan zagugati na drugo stran luže, tudi plazenja po temnih in ozkih hodnikih je bilo veliko. Po progi smo bili utrujeni in umazani, vendar nam vse te proge niso bile dovolj, zato smo se na poti proti izhodu ustavili še na vsakem poligonu, ki smo ga videli in ki smo ga (seveda) uspešno premagali.

Ko smo prišli iz doline izzivov, se je naš dan bližal koncu. Čakali so nas le še tuši, kuhanje večerje in pa spanje, seveda smo se pred posteljo odpravili še na "en krog" spoznavat nove ljudi in se imeti fino, vendar smo se hitro vrnili v šotore in zaspali (del zaslug za to je imel tudi Emil, ki nas je vedno priganjal in preveril, če smo vsi prišli).

Cross Roads of Culture

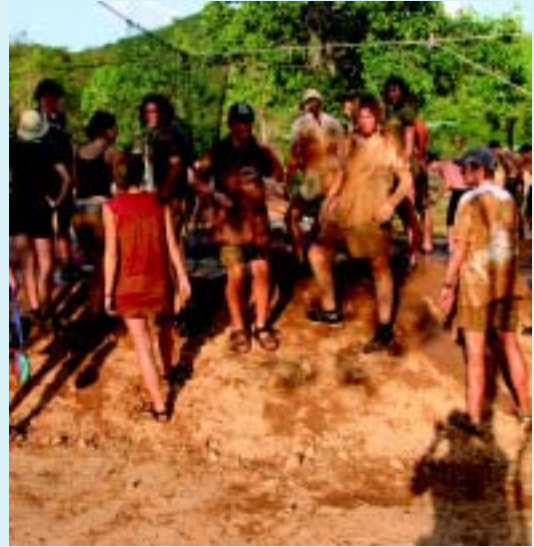
Metka Behek,
vodja delavnice

Želja, udeležiti se jamboreeja na Tajskem, je začela zoreti že v Čilu. Raziskovalna žilica, delavnost, ideje in pripravljenost, da svoj prosti čas preživim med ljudmi celega sveta in tako doživim drugačnost v pravi obliki in pomenu, me je pripeljala do 20. svetovnega jamboreeja na Tajskem.

Razmišljanja, pogovori, izmenjava idej so stekla že kmalu po prihodu iz Čila, saj smo se srečevali na raznih akcijah in aktivnostih tisti, ki smo skupaj delovali v prejšnji odpravi. Povezovali smo izkušnje in znanje in jih uporabili pri pripravah. Še sama ne vem natančno, kdaj je dozorela ideja, da bomo na tem jamboreeju vezli

Za konec

Jamboree kot mednarodna akcija je za naše popotnike velikega pomena. Tu prej dobijo marsikatero mednarodno izkušnjo, ki jih nato lahko uspešno vključujejo v svoje delo kluba popotnikov in tudi vodov GG. Udeleženci začitijo veličino in pomen skavtskega gibanja kot največjega mednarodnega mladinskega združenja. Več kot 150 držav članic, 30 milijono

slovensko narodno vezenino. Iz tega so potem nastajali vzorci nageljnov, srčkov in drugih motivov, ki se jih bi dalo izvesti v 45 minutah. Kajti v razpisu organizatorjev je bila ponudba za izvajanje delavnice v sklopu modulov, tri izvedbe dopoldan in tri popoldan. Omejeni pa smo bili tudi časovno.

Februarja 2002 je bil na Tajskem sestanek vodstev odprav. Z vodjo odprave - Emilom sem se tega sestanka udeležila tudi jaz. Do takrat sva pripravila vso gradivo v angleščini za obe delavnici in vzorce dejavnosti, ter jih nesla s seboj. Vodji programa sva predstavila delavnici Poslikane panjske končnice in Narodne vezenine na slovenskem. Bil je navdušen nad našim vestno pripravljenim delom in poudaril je, da smo bili prvi, ki smo predstavili delavnice v končni obliki. Zmenili smo se za sodelovanje in zadovoljna sva bila oba, saj sva svojo nalogo dobro opravila. To se je pokazalo tudi v nadaljevanju.

Po vrnitvi smo se dogovorili, da delavnici preizkusimo na zletu v Tolminu. Tudi tam sta delavnici dobro uspeli, saj je bilo zanimanje tujih udeležencev zanju veliko in povratne informacije dobre. To pa je bil dober pokazatelj za uspešnost na Tajskem. Dodali smo le še vezenje imen, ki smo jih vsi udeleženci imeli tudi na Tajskem. Tam pa so postala kar naš razpoznavni znak.

nov udeležencev in kmalu 100 letnica delovanja so veličine, ki jih je potrebno začititi in spoznati.

Tudi prihodnji jamboree, ki bo v domovini skavtskega gibanja leta 2007, bo nekaj novega. Morda bo največji do sedaj, najbolj organiziran in še kaj naj ..., vendar vsak ima svojo veličino in se ga splača doživeti.

20. JAMBOREE

Čas je hitro tekkel in priprave so se bližale vrhuncu, ko smo na Skomarju pripravljali vse potrebno in vzeli drobne vzorčke za razstavo.

Velika črna potovalka je sprejela vase vse, kar smo potrebovali za delo na Tajskem. Zelo težka je bila in seveda dragocena. Varno je pripotovala z vsemi nami do jamboreeja. V delavnici mi je pomagala Tina. Z njo sva uspešno delali že v Tolminu, tu pa sva bili v nasprotni izmeni. Za pomoč sta bili še Tinka in Tadeja (ZSKSS) iz vrt IST. Organizatorji pa so nam dodelili še Molie iz Amerike in Alessio iz Italije. Tudi one so se dobro živjele v delo in se med nami dobro počutile. Ker nas je bilo dovolj, smo delo organizirale tako, da smo bile vmes tudi proste.

Na dan otvoritve smo pripravile svoj prostor in opremile delavnico z vsem, kar smo prinesli s sabo. Nastal je prijeten ustvarjalni kotiček v katerem smo ustvarjali do 6. januarja. Vsak dan se je zvrstilo skoraj sto udeležencev iz različnih držav. Trudili so se vsak po svoji moči izdelati izdelek res lepo. Nekaterim je bilo potrebno pomagati več nekaterim manj. A vsi so z izdelkom zadovoljni zapustili našo delavnico. Naša delavnica je bila tudi prispevek k našitku jamboree award, saj smo delili nalepke za aktivno udeležbo v delavnici. Tako smo bili pomemben člen v verigi jamboreejevih aktivnosti. Da pa to ni bilo kar tako, priča tudi to, da smo imeli vsak večer sestanek vodij delavnic. Tu smo poročali o delu in udeležbi udeležencev. Organizatorji so se zares trudili, da bi nam omogočili kvalitetno delo. Tudi material, ki smo ga zaprosili od organizatorjev, smo dobili. Vestno so skrbeli za nalepke (pa čeprav smo dobili prave šele zadnji dan, a za to niso bili krivi oni), vsak dan so nas nekajkrat obiskali v delavnici in povprašali, če kaj potrebujemo. Loreto (Čilenka), Prasanna in Siriwan so bili vodje Cross Roads of Culture (COC). Kmalu smo se poznali po imenih in mene so klicali vsi po vrsti kar Metka.

Petega januarja je bila nedelja in imeli smo prosto. Vendar smo se na enem izmed sestankov dogovorili, da bi bilo lepo predstaviti si delavnice med seboj, saj vsi mentorji nimajo možnosti obiskati ostalih aktivnosti v COC. To smo tudi naredili. Niso prišli vsi, a ti ki smo bili, smo bili zelo zadovoljni, saj smo lahko aktivno sodelovali v delavnicah, kar pa ob drugih dnevih ni bilo mogoče, saj so bile dejavnosti namenjene le udeležencem. Tako smo plesali, igrali na

inštrumente, izdelali papir in spoznali še veliko drugih stvari. Prišli smo tudi v našo delavnico in predstavila sem jo. Nekateri so poskusili vesti, drugi so barvali. Bili so navdušeni. Z Angleži smo se pogovarjali, da se na njihovem jamboreeju vidimo. Zakaj pa ne! Od idej do realizacije je lahko dolga ali pa kratka pot. Takšna, kakršno si izbereš. Cilj pa dosežeš, če le hočeš.

Promocija Slovenije in s tem našega taborništva je uspela s skupnimi močmi celotne odprave. Vsak je vsak trenutek prispeval kamenček v mozaik naše podobe, podobe, ki je zasijala v svetu. V svetu, ki je tako drugačen, a je bil v tistih trenutkih tako enoten. V svetu, ki je spoznaval tudi majhne. V svetu, kjer je dovolj prostora za vse, za nasmeh, topel pozdrav, pomoč, prijateljstvo, ljubezen. Zakaj tega ne moremo razširiti preko meja jamboreeja, v vse kotičke še tako temnega sveta in preženeho zlo z Zemlje?

Težko je opisati vse. Spomini so še preveč vroči. Misli pa kar begajo nazaj v tople kraje, kraje prijaznih ljudi, toplih nasmehov, prijetnih doživetij. Moraš biti zraven, da dojameš vso širino sveta. In ko se vrneš domov, znaš ceniti to kar imaš.

Komaj smo zaključili tega in še ne bodo napisana vsa poročila, se utrdile misli in občutki, že bomo razmišljali o projektih za naprej, o evropskem jamboreeju leta 2005 in nato svetovnem 2007.

Cilj vsakega takšnega projekta mora biti poleg druženja, prijateljstva, veselega praznovanja tudi skrb, da pripeljemo udeležence domov žive in zdrave in da so zadovoljni tudi star-

ši, da se ni nikomur nič pripetilo. Morda udeleženci včasih ne razumejo teh skrbi. Vendar jim ne moreš zameriti, saj so mladi, polni energije in pričakovani in radi bi čimveč doživeli, videli in izkusili. Zato pa mora biti pri vsakem takem projektu starejše in izkušenejše vodstvo, da usmerja in uskladi vse različne interese in cilje.

Počasi bodo ostali samo še lepi spomini, lepi posnetki,

Gastronomic delicious in praznovanje novega leta

Andreja Tratnik

Hmm ... praznovanje novega leta na Tajskem bi lahko z drugimi besedami poimenovali čisti absurd. Res je, da naj bi se do novega leta že aklimatizirali, a novo leto v kruti tajski vročini nas je vseeno nekako šokiralo.

Zadnji dan v letu, ko se je pisalo še 2002, je bil v celoti preživet bolj ležerno. Ta dan je bil eden izmed redkih, ki je bil v celoti prost. Pravzaprav so popoldne poimenovali Gastronomic Delicious, kar bi lahko prevedli kot nekakšen dan kulinarničnih specialitet. Predstavniki različnih držav v vsaki vasi naj bi torej za kosilo skuhalo obrok, ki je tipičen za njihovo državo.

Seveda smo Slovenci naleteli kar na hude težave. Zakaj? Kljub solidni založenosti trgovin na jamboreeju, nam vseeno ni bilo usojeno najti sestavin, ki so nujno potrebne za pripravo kateregakoli slovenskega obroka. Polente in moke ni bilo. Krompirja ali kislega zelja tudi ne. Naj smo težavo, na katero smo nehote naleteli, še tako močno skušali rešiti, smo slej ko prej prišli do spoznanja, da je preprosto nerešljiva. Priznamo, da se s tem nismo preveč obremenjevali, saj so bile vse predlagane slovenske jedi za kuhno dokaj zapletene (npr. žlikrofi). Zato smo raje začeli razmišljati v drugo smer - kaj je hitro skuhan in niso testenine, ki so že tako ali tako predstavljale večji del naših kuhanih obrokov? Na koncu smo se odločili za friko, to so umešana jajca s sirom. Seveda smo se zanašali na dejstvo, da se bodo naši sosedi bolj potrudili, saj so bili oni tisti, od katerih je bila odvisna polnost naših želodcev. In nismo se motili. Pri Angležih smo dobili palačinke in sadno solato, pri Belgijcih okusno sladico s čokoladnim ali vanilijevim prelivom, pri Mehičanih tortilje s čilijevo omako in goro začinjenih sladic, pri Tajcih kokos na vse možne načine in različne vrste suhega sadja, sladice in sušenega mesa, Bangladeš je pripravil nekaj podobnega kot mlečni riž, Japonci so ponujali njihove juhice, najedli pa smo se lahko tudi pri

Indijcih in Indonezijcih. Po dobrih dveh urah prehranjevanja in mešanja vseh možnih okusov, smo bili vsi resnično potrebni počitka.

Praznovanje novega leta se je, tako kot mnogo drugih večernih dogodkov, odvijalo v glavni areni. Čeprav se nihče izmed nas ni zavedal, da se dejansko bliža novo leto, je bilo vzdušje naše odprave dokaj energično. Da slučajno ne bi pozabili, da je Silvestrovo, sta nas opominjala tudi naša vodnika, Miha in Andrej, ki sta z nakupov po bangkoških tržnicah prinesla s seboj božičkove kapice, ki so nam ves večer prepevale venček božičnih pesmic. Začetek novoletnega praznovanja je bil dokaj običajen: glasba in množica zabavajočih se tabornikov. Toda že v naslednjem trenutku je veselo vzdušje kar zakrknilo, saj se je na odru začela odvijati neka tajska tradicionalna predstava, ki bi znala biti na običajen večer lepa in zanimiva, a na zadnji dan starega leta, ko smo si vsi želeli zabave, ni požela večjih uspehov. Še več, mislim, da je bilo med nami več pritoževanja kot odobravanja nad omenjeno predstavo, ki se je končala nekaj minut pred polnočjo. Nato je obvezno sledilo skupno odštevanje in dokaj neatraktiven ognjemet. Po tem smo bili končno deležni nekaj ur zabave z glasbo, ki jo je predvajal neki nori nemški DJ.

Čeprav je bilo tajsko novo leto že za nami, smo se odločili, da praznujemo tudi naše, slovensko novo leto, ki se je zgodilo ob šesti uri zjutraj po tajskem času. Naša Modelka, ki je bila glavni pobudnica za praznovanje našega novega leta, nas je torej zbudila ob peti uri zjutraj. Skoraj vsi smo pridno vstali, skušali pripraviti praznično vzdušje in si predstavljati, kako se zabavajo naši najdražji tam nekje daleč v Sloveniji. Morda se sliši čudno, a mislim, da je odštevanje slovenskega novega leta med nami resnično vzbudilo mnogo večje vznemirjenje. Seveda pa smo prav vsi pogrešali mrz, sneg in resničen žur - skratka tisto, kar bi dobili le doma.

dobre fotografije, izkušnje, prispela bo še kakšna pošta in morda bo čez čas, ko se bomo srečali, še kdo rekel: "Ti si pa tudi bil na jamboreeju". In prav je tako.

Povejte ostalim, kaj ste doživeli lepega in zakaj se splašate iti na jamboree, da se bodo lahko tudi drugi - mlajši - čez nekaj let odločali za odhod na jamboree.

Emil MUMEL

20. JAMBOREE

Taborniška filatelija Tone Simončič

Uspešno smo preživelih 20. Jamboree na Tajskem. Naša skromna, vendar odlična skupina se je vsa zadovoljna in prav azijsko obarvana vrnila prek Dunaja na ljubljanski Brnik.

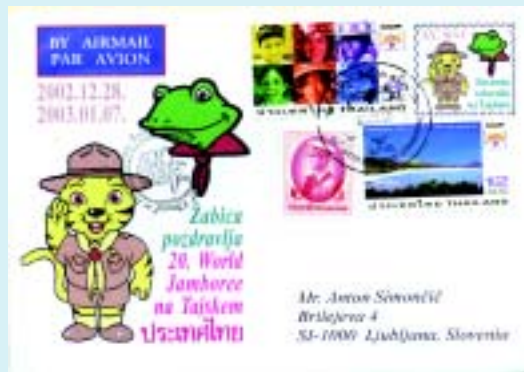
Iz Ljubljane smo jim takoj po novem letu naravnost na zletni prostor na Tajskem poslali preko sto posebno pripravljenih filatelističnih kuvert, ki naj bi jih na zletu polepili s posebno zletno znamko za 3 bht in žigosali s priložnostnim poštnim žigom 20. jamboreeja. Odveč je pripomniti, da so bile skoraj vse kuverte namenjene poznanim zbiralcem taborniške filatelije. Nekateri so npr. celo sfinancirali hitro dostavo zajetnega paketa s podjetjem DHL prav na zletni prostor v Tajski. Za pripravo posebne kuverte, tiskane na obeh straneh, smo izpraznili skoraj celo kartušo tiskalnika. Stroški so bili kar za deset celoletnih naročnin na revijo Tabor. Brez vložene dela in drugih stroškov. Želim le reči, da je za vsako stvar, ki jo hočeš kvalitetno, strokovno, pravočasno ... skratka, denimo profesionalno izpeljati, treba vložiti nekaj časa, izkušnje, znanja in ne nazadnje tudi denarja. Zato pričakuješ od sodelavcev vsaj približno enak odnos. To velja še posebej v taborniški organizaciji, kjer so nas od medvedkov in čebelic naprej vzgajali na odgovornost, resnost, poštenost, tovarištvo, pa še kaj. Za kaj gre. Od okrog stodvajset kuvert, poslanih v Tajsko, smo jih dobili okrog petdeset, ostale so izginile. Vsaka pa je stala okrog osemsto tolarjev.

Dvajseti jamboree na Tajskem smo namreč želeli izkoristiti za dodatno predstavitev Zveze tabornikov Slovenije in nastajajočega kluba zbiralcev taborniških predmetov, s poudarkom na zbiranju filatelističnega gradiva. Znamkarstvo je še vedno najbolj razširjen konjiček na svetu in preko te dejavnosti se še hitreje povezujemo in spoznavamo. Zato smo napovedali posebno akcijo.

Predstavljamo to posebno kuverto, ki smo jo pripravili za 20. jamboree na Tajskem. Ker smo se malce bali, da ne bi bil kdo prizadet, če bi na sprednji strani uporabili znak Zveze tabornikov Slovenije, smo znak ZTS natisnili na zadnji strani. Ljubljanski "žabarji" pa s svojo žabico s taborniško rutico pozdravljajo jamboreejevece. Kuverta je opremljena z vsemi podatki, za kaj gre. Kot posebnost ima natisnjeno "cinderello" na sprednji strani. Kot posebnost pa je zadnja stran kuverte, kjer se prvič, sicer neuradno predstavlja bodoči taborniški klub zbiralcev taborniških predmetov (Slovensko društvo zbiralcev skavtske tematike/ v ustanavljanju). Zadnjo stran kuverte smo opremili še z dvema cinderellama v obliki samolepil-

nih etiket. Sprednja stran natisnjene cinderelle ima ob maskoti 20. jamboreeja še napis XX. WSJ Slovenski taborniki na Tajskem.

Vemo, da je to edinstven primer v taborniški filateliji in ima zamisel svojo ceno, da ne omenjam dejanskih stroškov. Največji pa so moralni, ker je preko šestdeset kuvert odšlo v ilegalo.

Zakaj toliko besed o "ubogih" kuvertah?

Za pripravo filatelističnega podviga ob proslavitvah okroglih obletnic delovanja naših enot je še malo časa. Zato ponujam možnost in pomoč zainteresiranim enotam, da izkoristijo tudi to obliko promocije za taborništvo na svojem območju in širše.

Letos bo verjetno sedem rodov praznovalo 50-letnico ustanovitve: Bičkova skala (8.marec), Rod Bistre Soče iz Kanala (13.marec), Snežniški ruševci (14.maj), Srebrni galebi (23.september), Skalni tabori (6.december), lendavski Beli rudarji (19.december), Pohorski bataljon (27.december). Vse enote so bile ustanovljene leta 1953. Osnovna imena čet ali odredov so se v petdesetih letih po-

nekod spremenila. Če so postale odredi oziroma rodovi, nekatere enote so spremenile ime ipd. Dejstvo pa je, da so v navedenih šestih krajih bile ustanovljene enote, ki še danes v glavnem odlično delajo in jim gre tudi za to posebno priznanje.

Upam, da bodo razen ljubljanskih Bičkovcev tudi v Domžalah, Ilirski Bistrici, Kopru, Mariboru in drugod pripravili vsaj skromno slovesnost in počastili svojih pet desetletij dela s taborniškimi filatelističnim dogodkom. Pričakujemo vsaj priložnostni poštni žig na spominski kuverti, morda izdajo kartice s taborniškimi motivi in poštini taborniškimi žigom, dotisk na obstoječo pošto dopisnico ipd. Večje enote običajno pripravijo publikacijo, značke, oznake ipd. Saj gre za dogodek, ki ga proslavimo le vsakih petdeset let ...

Žal se posamezniki preslabo pozanimajo za filatelistična pravila in se amatersko lotijo izdaj kuvert, izdelave žigov itd. Prav v Zvezi tabornikov Slovenije beležimo tak primer, ko je bila izdana za zlet v Velenju kuverta napačne velikosti (amerikanka) in kot taka uradno ni dovoljena pri nas niti npr. na razstavih po Evropi, ko gre za ocenjevanje. Podoben primer beležimo leta 1983, ko smo v Ljubljani natisnili množico kartic s taborniškimi motivi in modrem in rumenem kartonu in jih žigosali s strojnim žigom v črni in rdeči barvi. Kartice smo izdelali za jugoslovanski zlet na Tjentištu, kjer je bila tedanja serija šestnajstih kartic dobro sprejeta ... To danes ni več dovoljeno. Prav zaradi tega ob začetku leta opozarjam, da tudi "filatelisti", ki znamke le kupujejo, ne vedo vedno za vrsto stvari, če se ne pozanimajo za podrobnosti, preden se lotijo določene zadeve.

Pobudniki filatelističnih posebnosti v taborniških enotah lahko uporabijo naše izkušnje in napotke mentorja, ki že šestnajsto leto vodi rubriko o filateliji v ljubljanskem Dnevniku, Janka Štampfla, tudi avtorja zamisli o kuverti ZTS na XX.jamboreeju na Tajskem.

Kaj je še novega izšlo v počastitev jubilejnega jamboreeja na Tajskem.

Iz kuverte, ki smo jo pripravili za slovenske potnike na Tajsko, se vidi zanimiva znamka za 3 bht, ki so jo izdali prireditelji 20.jamboreeja. Znamka prikazuje šest skavtov oziroma skavtinja iz šestih območij WOSM (Evropa, Azija in Pacifik, Arabija, Evroazija, Afrika

in obe Ameriki) in znak jamboreeja. Zanimiv je tudi priložnostni žig, ki ima datum 03.01.46. Tajci štejejo leta drugače kot pri nas. Leto 2003 štejejo kot njihovo leto 2546. Na posebni ovojnicini, ki je izšla ob otvoritvi 28.decembra 2002 so zapisali, da je bila na 34.konferenci WOSM izbrana Tajska (Sattahip district, Chon Buri province) za organizatorja 20.jamboreeja. Znamko je oblikoval gospod Udom Niyomthum, natisnili pa so jo v British Security Printing Public Company Limited na Tajskem.

Po dva bloka znamk sta izdali Grenada/Carriacou & Petite Martinique. Združene države Mikronezija so izdale dva podolgovata bloka z eno oziroma tremi znamkami. Oba bloka pa so nalepili tudi na neobičajno veliki ovojnicini prvega dne. Malce bogatejšo izdajo so pripravili v Gvineji, kjer so izdali tri bloke s po eno, tremi in šestimi znamkami. Vsi trije bloki pa prikazujejo motive iz dela ustanovitelja svetovnega skavtskega gibanja Lorda Baden-Powella. Zanimiv večji blok so izdali v Kongu, kjer so na devetih znamkah, tiskanih v rjavi barvi, prikazali motive iz življenja Lorda Baden-Powella, obod bloka pa je tiskan v zeleni barvi.

V Gvajani so izdali zanimiv podolgovat blok s tremi znamkami, ki na treh simbolih prikazujejo: rešilni pas, kontinente na zemlji in znak razvoja znanost. Lesoto se ponaša z dvema blokoma. Manjši z eno znamko prikazuje tabornika v šotoru in ognjišče, večji pa na štirih znamkah prikazuje vozle, šotore, kanuiranje in reševanje utaplajočega, čez vso levo stran pa sta datum rojstva in potret Baden-Powella. Maldivi so izdali dva bloka, z eno oziroma s tremi znamkami. Večji blok ima enake znake kot blok Gvajane. V St.Vincent & the Grenadines so izdali dva večja bloka s po eno oziroma tremi znamkami (skavtski pozdrav & Baden-Powellov slavni rog, s katerim je na poskusnem taboru leta 1907 trobil budnico, zlaganje deke in potret Dan Beard in Robert Baden Powell). Še večjo kvadraturu pa imata bloka Sierra Leone. Prvi ima znamko s skavti v čolnu na jadro, drug pa na štirih znamkah prikazuje razne taborniške motive. Preko vsega bloka pa so prikazani našitki desetih prejšnjih jamboreejev WOSM.

Po zadnjih informacijah izgleda, da bo letošnji tajski jamboree imel največ blokov. Večje število znamk, ki so jih sicer izdali ob 20.jamboreeju, pa dodatno omenjajo ustanovitelja skavtskega gibanja. Malo moramo še počakati, da bomo dobili izdaje morda kakšne evropske ali ameriške države ... Doslej smo zabeležili izdaje triindvajsetih držav, ki so počastile Tajski jamboree.

ZOT 2003

Jasna V., XI. SNOUB

ZOT še vedno ostaja prvovrstna čaga

Tako. Pa se je končal še en ZOT. Snoubovci kar ne moremo verjeti, da je že eno leto odkar smo na Sladkem vrhu prebedeli noč v upanju, da se bo tekmovalcem čim boljše godilo. Pa je leto spet naokoli in že se pripravljamo na naslednjega, ki bo v ... ? ... Hah, na to pa boste morali še malo počakati.

Stalni inventar ZOT-a XXL Lizike med reševanjem ToTih testov

Zmagovalna ekipa Suvlice med risovanjem

Skupno posvetovanje - vse po pravilih, seveda

ZOT je pač vedno nekaj posebnega, tokrat smo se lotili kuharskih spretnosti in naredili "palačinka party"!

Letošnji ZOT ni bil kar navaden ZOT. Veliko tekmovalcev je namreč ugotovilo, da se ne držimo več tako močno bližine Maribora, saj smo splezali celih 100 km stran - namreč v Gornji Grad, kjer ima naš rod tudi taborni prostor in kjer imajo tabornike še posebno v čisljih. Za dober potek tekmovanja

nam je pripomogla tudi mati Narava, ki je nametala kar nekaj snega in tako malo (opa, malo!) otežila progo. Ampak, saj ZOT vendar pomeni zimsko orientacijsko tekmovanje!

Seveda ZOT ne bi bil čaga, če ne bi bilo čage. Aja, za tiste, ki ŠE VEDNO ne veste, kaj to pomeni: ČAGA je štajerska beseda za zabavo, žur, gavdo, fešto, skratka veselico. Za pravo čago je letos poskrbel nam najljubši taborniški bend Betonas-

Poglejte jih, naše učenjake, kako napenjajo male sive celice! ...pa jim je uspelo!

"Tak pa se sneg riše!"

Ja, ja to pa smo si zaslužili, veste!(če ste bili tu, potem veste)!

falt, ki je zažigal z vsem od Killing Me Softly do Narcotic. Kljub pozni uri se je koncerta udeležilo rekordno število tekmovalcev, ki so še zadnjič pred progno malo pomigali z mišicami, predvsem nožnimi in ritnimi - ko zaigra BetonASFalt pač ne moreš stati križem rok!

Ekip je bilo 17, od tega največ gozdnikov. Vsi so dali maksimalno največ od sebe, če ne pri teoretičnih pa pri praktičnih nalogah, ki so jih reševali na proggi. Merili so se v L-signalizaciji, locirati so morali KT na karto, hoditi po vrisani poti, priti na KT pod kotom in še in še. Pred tem pa so na toplem v OŠ Gornji Grad reševali Tote Teste in vrisovali KT-je. Kot traser proge se je letos preizkusil Vindi - morebitne blatne gojzarje pošljite njemu.

Vsega, kar je lepo, mora biti enkrat konec, in prav to se je zgodilo tudi z ZOT-om. Vsi smo srečni, da se je končal z dobro voljo in uspešnimi rezultati, najbolj pa so veseli seveda zmagovalci. Hvala vsem, ki ste se ga udeležili, bili ste super. Če je bilo kaj narobe, upam, da ste to delili z nami, da bomo do naslednjic popravili.

Se vidimo naslednje leto na ZOT-u!

No, pa končno vsi skupaj! SE VIDIMO NASLEDNJE LETO!

Poglejte te nasmeške, potem pa recite, da se ne splača priti na ZOT!??

PREDSTAVLJAMO SE

Savski rod Vstajenje

Zgodovina

Zametki Savskega rodu oz. v takratnem času Savskega odreda segajo pred leto 1960, ko je nastala družina v okviru Odreda Toneta Tomšiča in kasneje delovala kot odred v Savskem naselju. V tistem času ni bilo problemov s članstvom, tako da se je po osemletnem delu družina registrirala kot Savski odred. V najboljših časih, to je v 70-ih in začetku 80-ih let, smo imeli 250 aktivnih članov.

Mi

Pred enim letom je Savski rod (SR) imel več šotorov kot članov. Sedaj to ni več res, pa ne zato, ker bi šotore uničili. Povečalo se je število vodnikov in to kar za celih 250%. Mislim, da take rasti nima noben rod. Letos je z vodniškega tečaja prišla Karmen, pridružil pa se nam je tudi Aleš. Tako imamo kar 5 vodov (ja, trije vodniki), kar je za nas zelo velik uspeh. Pa to še ni vse! Poleg prejšnjih aktivnih pomočnikov Tineta in Mateja, sedaj pomagajo še Gorazd, Tomaž, Mateja in Tamara. Skratka, vstajenje Savskega rodu (SR) se je začelo.

Motivi

Te zanima, zakaj nam uspeva? Vsakdo ima svoje motive, zaradi česar je pri tabornikih. Če se mu ne izpolnjujejo, odide.

- Jaz sem tu zaradi želje po izobraževanju, dela z otroki in življenja v naravi. (Primož)

- Zakaj sem se pridružil Savskemu rodu? Verjetno zato, ker sem hotel narediti nekaj več in kjer sem naletel na odprta vrata. Želel sem pomagati in s tem nekaj pozitivnega ustvariti. (Aleš)

Lahko se pohvalimo, da ima pri nas vsakdo možnost zadovoljiti svoje motive.

Aktivnost

In zakaj vstajenje? Preprosto zato, ker nam pol desetletja z 2 vodoma in enim aktivnim vodnikom ni kazalo najbolje. Mogoče se je celo ob tabornih ognjih pripovedovalo, da je Savski rod

(SR) propadel. Pa ni! Včasih še sam ne vem, zakaj sem vztrajal. Mogoče zaradi tabornic. Je pa dobro, da sem, saj se poleg 250% rasti (ja, malo dramtiziram) lahko pohvalimo, da smo z vsakim vodom GG-jev imeli 4 do 6 akcij v prejšnjih treh mesecih! Izdali pa smo tudi glasilo na 36 straneh. Zagnanosti nam ne manjka, menim pa, da je velik razlog v dobrih odnosih in vzdušju.

Vodi

1 vod MČ, 1. in 2. razred, mešano
1 vod GG, 5. razred, punce
1 vod GG, 5. razred, fantje
1 vod GG, 7. razred, mešano
1 vod GG, 8. razred, mešano
Skupaj 41 članov.

Nagradna igra

Smo tudi mičkeno radodarni, če boste odgovorili na naslednje vprašanje:

Koga bomo pri Savskem rodu najbolj veseli in kaj bo lahko počel pri nas? Izzrebali bomo majceno nagrado, ki bi je bil načelnik SR zelo vesel. Odgovore pošljite do konca februarja na enega od kontaktov.

Konec

Prilagodnost je svetlejša. Tudi zato, ker nas je Rod dobre volje zadnja leta sprejel na taborjenje in ker sem se imel dobro z njimi (hvala!!!). Tako sem dobil energijo in sem vztrajal. Zahvalil bi se rad tudi Rodu tršatega tura in vsem, ki so mi v teh letih pomagali.

**Primož Leben, načelnik
Savskega rodu**

Povabilo!

Savski rod vabi vse, ki bi nam radi na kakršenkoli način pomagali postaviti rod na trdne noge. Če si želiš biti vodnik ali tajnik ali rodov specialist za orientacijo ali rodov specialist za preživetje v naravi ali... Zelo veseli bomo vsakogar, ki bo prišel, ne glede na njegovo preteklost ali izkušnje. Starejša generacija bo vztrajala še kakšna tri leta, nato pa bomo odšli. V tem času bi radi nekaj ustvarili, si pridobili izkušnje in se tudi dobro imeli!

Letošnji moj in tudi rodov cilj je, da omogočimo našim članom dobro taborjenje, in tudi da spravimo na vodniški tečaj čim več dobrih kandidatov za bodoče vodnike.

Iščemo tudi manjši rod, ki bi z nami rad organiziral kvaliteten tabor, pa sam nima dovolj članov. Tabor želimo imeti v drugi polovici julija, tabornino pa bi radi znižali na 25 000 SIT.

Kontakta

Načelnik rodu: Primož Leben, 040/580 079
mladibiolog@email.si

Načelnik družine GG: Aleš Semolič, 041/920 451
ales.semolic@guest.arnes.si

LUČ MIRU

Luč miru iz Betlehema zasijala tudi v občini Kanal ob Soči

Veseli december je pripomogel, da smo taborniki Rodu odporne želve Anhovo prevzeli iniciativo organizacije z odobritvijo slovenskih katoliških skavtov - skavtinj za izpeljavo programa Luč miru iz Betlehema.

Akcije smo se lotili zelo resno in smo se na samem začetku udeležili sprejema Luči miru na Bledu. Z lepimi občutki in novimi idejami smo v večernih urah zapustili Bled.

Taborniki in skavti so Luč miru z vlakom pripeljali po soški dolini, kjer smo jo tudi mi slavnostno pričakali na železniški postaji v Anhovem. Žarek svetlobe, ki je ogrel naša srca, smo ponesli v 12 delovnih organizacij, šol ter ustanov in jim ob sprejemu pripravili kulturni program. Z navdušenjem so vsi sledili sprejemu, saj se je prvič v zgodovini pojavila Luč miru iz Betlehema v naši občini in *oznanjala mir, prijateljstvo in sodelovanje med sosedi*.

Čeprav premalo izkušeni smo bili povsod lepo sprejeti in vsi so občudovali našo luč narejeno iz leskovih vej. Da pa bi pridobili še več izkušenj, smo se udeležili srečanja regij Alpe-Jadran, ki ga je organiziral mednarodni trop bratovščine starejših skavtov in skavtinj treh sosednjih držav izpod Sv. Višarjev v Trbižu (Italija). Nastale so nove vezi in ideje, saj so taborniki ob zaključku sv. maše s kresničkami obdarili prisotne in s skupno pesmijo v treh jezikih zaključili sv. mašo v upanju, da bo to srečanje postalo tradicionalno.

Pri nedeljskih sv. mašah smo v občini Kanal ob Soči sodelovali v šestih cerkvah, v katere smo prinesli Luč miru iz Betlehema in ob svetlobi luči prebrali letošnjo poslanico.

Sklepna prireditev je bila pred Kulturnim domom v Desklah, ki so se je udeležili tudi godba na pihala Salonit Anhovo, mešani pevski zbor Jože Srebrnič Deskle in taborniki ROŽA. Slavnostni govorniki so nili župnik Zoran Zornik, župan občine Miran Ipavec in predsednik krajevne skupnosti Anhovo-Deskle Klemen Stanič.

Ob tabornem ognju smo s pesmijo Luči miru NEKAJ LEPEGA ZATE zaključili večer ob toplem čaju, vinu, medicini in dobri volji z željo, da se v naslednjem letu zopet srečamo na prireditvi Luč miru iz Betlehema.

Decembrsko akcijo Luč miru iz Betlehema smo tudi v Rodu Jezerski zmaj vzeli docela resno. Tako se nas je v štajersko prestolnico odpeljalo kar cel avtobus. Mesta na slednjem so hitro pošla, zasedli pa smo jih taborniki različnih rodov Šaleške zveze tabornikov: Jezerski zmaj Velenje, Pusti grad Šoštanj in Lilijski grič Pesje. Po prihodu v Maribor je sledila slovesna maša in sprejem LMB v mariborski stolnici. Ta je bila skoraj nabito polna; poleg tabornikov, skavtov in predstavnikov nekaterih mladinskih organizacij se je maše udeležilo tudi lepo število Mariborčanov, ki jih nizke temperature niso preveč motile.

Maša oziroma pripravljen program, v katerem so sodelovali tako skavti kot tudi taborniki različnih stegov oz. rodov, se je končal v slabi uri, temu pa je sledilo še razdeljevanje plamena vsem, ki so ga želeli. Dogajanje se je nato v spremstvu bakel preselilo na Grajski trg, kjer smo ob zvokih prekmurske glasbene skupine rajali še dobro uro, nato pa smo se ob misli, da smo šele na polovici zastavljene poti odpravili proti domu. Sledilo je namreč še razdeljevanje plamena v domačem kraju, kjer smo ga skupaj s člani ZSKSS LMB razdeljevali dva dni: prvi dan pred velenjskim nakupovalnim centrom, drugi dan pa na osrednji velenjski ulici. Lučko je delegacija ponesla tudi na sejo sveta MO Velenje, načelnici upravne enote, premogovniku, Gorenju, komandirju policijske postaje, v dom starejših občanov, velenjskim gasilcem in reševalcem, turistično informacijskem centru, na avtobusno postajo Velenje, v cerkve in župnije v Velenju in njegovi okolici. Škalski taborniki pa so LMB ponesli na prireditev za starejše krajane in jim polepšali popoldan s kulturnim programom ter LMB razdelili po domovih ostarelim, bolnim in osamljenim.

Z avtobusom po Luč miru iz Betlehema v Maribor

Največ zaslug za doseženo obliko sodelovanja in programa s strani Zveze tabornikov Slovenije ima vsekakor odbor za LMB, ki ga je sestavljalo približno 6-7 članov, mi pa smo vsekakor najbolj veseli, da nas je več kot dostojno zastopal naš načelnik Sandi Glinšek, ki je lučko z ostalimi iz odbora pričakal že na Dunaju in jo po sobotni mariborski prireditvi pospremil še drugi dan v Ljubljano.

Ali lahko na kratko opišete pot, ki ste jo opravili preden je LMB prispela v Ljubljano?

Taborniški odbor za pripravo LMB je po plamen odšel na Dunaj že v petek 13. decembra v dopoldanskih urah, vodja odbora pa je bil Janez Kukovič. V popoldanskih urah smo prispeli na Dunaj, kjer nas je sprejel skavt Martin, nato pa je sledil ogled prazničnega Dunaja. Naslednje jutro je sledilo prižiganje plamena LMB v cerkvi sv. Antona Padovanskega. Tam smo se zbrali predstavniki evropskih skavtskih in mladinskih organizacij. Po ekumenskem srečanju smo tudi Slovenci sprejeli plamen LMB. Sledilo je fotografiranje slovenske odprave po LMB in zamenjava predstavnikov. Tako sva dva tabornika odšla na prireditev v Maribor s člani ZSKSS, dve katoliški skavtini pa na prireditev na Bled s taborniki. Plamen LMB je tako v Slovenijo prispel v soboto na osrednji prireditvi na Bledu in Mari-

boru. V nedeljo je plamen potoval še v Ljubljano, na Dolenjsko in nato proti Primorski.

Kdo je sestavljal odbor za izvedbo LMB?

Janez Kukovič (vodja odbora pri ZTS), Brankica Kouter, Petra Hribar, Jerneja Modic, Boris Volarič, Rok Pančur in jaz, Sandi Glinšek. V veliko pomoč pri delu odbora je bil tajnik ZTS Ivo, ki se mu velja posebej zahvaliti.

Ves projekt pa smo usklajevali in pripravljali v skupnem odboru (tropu) predstavniki vseh organizacij (ZTS, ZBOKSS, ZSKSS, Mladinski ceh in MMM), ki smo leto delili LMB.

Kaj tebi osebno pomeni LMB?

Kljub velikim naporom z organizacijo je zame LMB vsako leto v pričakovanju nečesa novega, nečesar kar je dostopno vsakemu človeku, nečesa, po čemer vedno hrepenimo. Vsi si želimo MIRU ali smo verni ali ne. LMB mi pomeni tudi nekaj več kot samo goli plamen; vliva mi novega upanje, pomeni energijo in notranje zadovoljstvo. Prav v tej akciji vidim in pričakujem začetek plodnega sodelovanja med skavtskimi organizacijami pri nas. Združuje nas skupna želja po istem cilju. Velika želja po miru.

Še posebno letos mi je bilo v veliko čast in veselje, da sem lahko sodeloval skoraj pri vseh državnih obiskih, še posebej vesel sem bil srečanja pri predsedniku g. Kučanu.

Kaj te moti pri organizaciji in kaj je bilo izvedeno nad tvojimi pričakovanji?

Ne smemo pozabiti, da vsakoletni plamen LMB spremlja tudi poslanica, ki ima vsako leto drugo rdečo nit, in tudi tega ne, od kod prihaja, da si kraja Betlehem ne moremo predstavljati neke druge ali ga preimenovali. Kljub temu sem zelo vesel, da smo v akciji LMB 2002 organizatorji našli skupen dialog, tako za poslanico, kakor tudi za plakat in letak. Zelo sem vesel nad sodelovanjem med organizatorji, upam samo, da ga bo moč še nadgraditi.

Moti pa me skromna prisotnost tabornikov pri akciji v nekaterih krajih. Mislim, da taborniki zmoremo, znamo več in boljše, kot smo to pokazali do sedaj. Predvsem neutemeljeno in kritično komentiranje dejanj raznašalcev, organizatorjev, sam pa ni za akcijo naredil nič. Če sam ne narediš nič za skupnost in projekt, sploh ne moreš nekaj obrekovati ali blatiti delo drugega.

Tomaž Hudomalj - Hugo (starešina GG)

Luč miru je zame poseben dogodek; vsako leto prinaša mir in toplino v slovenske domove in domove širom po svetu in se mi zdi to izjemna ideja avstrijske nacionalne televizije, ki je to uvedla leta 1986, letos pa je lučka že 8. oz. 9. leto zapored v Sloveniji. Prav tako se mi zdi lepo, da gredo taborniki in katoliški skavti skupaj po luč, preberemo poslanico in raznesemo luč, mir in toplino po domovih širom po šaleški dolini.

Tudi na Triglav

**Matjaž Ravnjak - Ravč,
Rod Jezerski zmaj**

V sklopu akcije Luč miru iz Betlehema se nas je pet tabornikov Rodu Jezerski zmaj (Velenje) skupaj s skupino katoliških skavtov udeležilo pohoda na našo najvišjo planinsko postojanko Kredarico. Namen je bil, ponesti lučko miru na Triglav. Kako samo lučko interpretiramo taborniki in kako katoliški skavti v bistvu sploh ni pomembno. Pomembno je sporočilo, da lučka simbolizira mir, ki naj bi ga ponesla v slovenske domove in domove širom po svetu.

Zbrali smo se ob desetih zjutraj v dolini Krma, nekaj kilometrov iz vasi Mojstrana, kjer smo si nadedli primernejša oblačila, nato pa spoznali med seboj oz. s skupino katoliških skavtov. Pot nas je najprej vodila po dolini do njenega konca, kjer smo se tudi prvič ustavili pri planšarskem stanu (1762 m nadmorske višine) in po kratkem odmoru nadaljevali pot po zasneženih poteh. Pred nami je bila še druga polovica poti, ki pa je proti koncu za lažje napredovanje zahtevala tudi uporabo derez in cepina. Po šestih urah dokaj počasne hoje v skupini smo prispeli do planinskega doma na Kredarici. Ta je sicer uradno zaprt, vendar vedno zasilno oskrbovan. Kar pomeni, da lahko manjše število ljudi tam vedno dobi zavetje in topel obrok, večje skupine pa se morajo predhodno najaviti.

Po prihodu je seveda sledilo najprej slikanje, nato pa skok v udobnejša in

predvsem suha oblačila. Prilegel se je tudi čaj in enolončnica s klobaso; za oboje in še za kaj pa na Kredarici poleg svoje primarne zaposlitve (opazovanje in napovedovanje vremena, posredovanje podatkov v dolino) skrbita kar dežurna meteorologa. Tako v nekem trenutku v vlogi znanstvenika napovedujeta vreme in podatke pošiljata v dolino, v drugem pa igrata vlogo kuharice in strežeta pasulj s klobaso.

Po okrepčilu je sledila maša, ki so jo pripravili katoliški skavti, vodil pa jo je skavt oz. brat Matej. Maša ni bila nič drugačna kot običajna maša, le da je ta potekala malo višje in vse skupaj je bilo zabeljeno z močnim zavijanjem vetra. Ta nas je že tisti večer opozarjal, da razmere verjetno ne bodo preveč ugodne za načrtovan vzpon na vrh. Po maši je sledil še krajši sestanek o predvidenem vzponu, nato pa se je večina ljudi (skavtov) porazgubila po domu, nas pet tabornikov pa se je v družbi kitare zabavalo še tistih nekaj uric do trenutka, ko v domu ugasnejo luči. Ob zvokih kitare je bil seveda obvezen pirček, ki ima zaradi višine dokaj smešno ceno, ampak užitek je včasih le neprecenljiv. Sledil je spanec v ledeno mrzlih sobah, vendar po dolgem in napornem dnevu

ni bilo boljšega kot mehka vzmetnica, spalka in zavijanje vetra. Pa lahko noč ...

Bujenje ob šestih zjutraj je bilo sprva namenjeno predvsem posvetu z meteorologom, pripravi opreme in zajtrku, ob sedmih pa je bil predviden odhod na vrh. Vendar se večerni veter do jutra še ni umiril, zato smo uradno vzpon na vrh odpovedali oz. je bilo rečeno, da lahko gre kdor hoče. Pet pogumnih (če lahko temu tako rečemo - Gora ni nora. Nor je tisti, ki gre gor!) se je vseeno odločilo, da lučko ponesejo na vrh. K sreči jim je uspelo. Očitno je bil On na njihovi strani ali pa nam lučka pač ni pomenila dovolj, da bi na kocko dali še svoje lastne lučke življenja. Čez nekaj ur se je sicer veter umiril, vendar smo se kljub temu odločili, da našo pot nadaljujemo v dolino. Medtem ko se je pet "junakov" že vračalo z vrha, so imeli ostali skavti jutranjo mašo v odkopani kapelici, mi pa smo pobrali stvari in se v objemu sončnih žarkov podali dol po belih strminah.

Malo razočarani, da nam vreme ni dopuščalo vzpona na vrh, smo se odpravili proti domu, obenem pa trdno prepričani, da zadevo ponovimo drugo leto in vsekakor stopimo na vrh. Če bo treba čakati še kakšen dodaten dan, da se vreme ustali, bomo pač kakšno rekli tudi z meteorologi. Verjetno jima je tudi kdaj zelo dolgčas. Še bo prišel naš čas, za našo lučko.

Kljub temu, da taborniška lučka ni prišla na vrh, pa smo več kot častno zastopali barve krovne taborniške organizacije in še enkrat dokazali, da se Rod Jezerski zmaj v ključnih trenutkih zna dobro izkazati. V imenu rodu Jezerski zmaj in Zveze tabornikov Slovenije smo se trudili: Bračko, Pero, Vrabič, Cojhter in Ravč.

RAZPIS VOLITEV ORGANOV ZTS ZA MANDATNO OBDOBJE 2003 - 2006

Na 7. seji dne 7. 12. 2002 je Starešinstvo ZTS imenovalo Kandidacijsko komisijo ZTS, ki bo vodila postopek kandidiranja in izpeljavo volitev ter sprejelo razpis volitev organov ZTS, ki jih bomo volili na 22. skupščini ZTS dne 7. 6. 2003 za naslednje mandatno obdobje.

1. FUNKCIJE

Na skupščini bomo v skladu s statutom ZTS volili tabornike na naslednje funkcije:

1. Starešina ZTS
2. Načelnik ZTS
3. Izvršni odbor ZTS in sicer:
  - 3.1. Načelnik za program ZTS
  - 3.2. Načelnik za vzgojo in izobraževanje odraslih v ZTS
  - 3.3. Načelnik za mednarodno dejavnost ZTS
  - 3.4. Načelnik za finančno materialne zadeve ZTS
  - 3.5. Načelnik za odnose ZTS z javnostmiIn še tri člane IO ZTS za:
  - 3.6. pravna vprašanja in pomoč rodovom na tem področju
  - 3.7. razvoj aktivne participacije mladih
  - 3.8. podporo
4. Nadzorni odbor ZTS - trije člani
5. Častno razsodišče ZTS - pet članov

2. POGOJI

Vsi kandidati za posamezne funkcije morajo biti člani društev tabornikov - rodov, za katere starešinstvo ZTS v taborniskem letu 2002-2003 ugotovi, da izpolnjujejo pogoje za članstvo v ZTS.

Pri izbiri kandidatov naj rodovi upoštevajo, da želimo na najbolj odgovorne funkcije izvoliti izobražene, razgledane in izkušene tabornike, ki čim bolj **ustrezajo liku, ki ga opredeljujejo taborniški zakoni.**

Kandidati za **starešino ZTS** naj bodo taborniki z ugledom v družbi, z dolgoletnimi izkušnjami in smislom za vodenje skupin ter sposobnostjo za strateško ocenjevanje politike organizacije, ki jo bo predstavljal. Zaželeno je znanje

angleščine ali francoščine.

Kandidati za **načelnika ZTS** naj bodo taborniki z opravljenim tečajem za inštruktorja 2. stopnje. Znajo naj uspešno koordinirati in usklajevati programsko, vzgojno in podporno funkcijo organizacije. Vodil bo skupino, v kateri bodo vodilni kadri taborniške organizacije in od katere bo odvisno konkretno izvajanje sprejete politike organizacije. Zaželeno je znanje angleščine ali francoščine.

Kandidati za **načelnika za program ZTS** naj bodo člani taborniške organizacije z dolgoletnimi izkušnjami pri izvajanju osnovnega programa za posamezne starostne skupine. Imeti morajo opravljen tečaj za inštruktorje 2. stopnje, znati morajo koordinirati delo v skupini (pomočnikov načelnika za program) in na osnovi izkušenj uvajati nove elemente programa. Zaželeno je znanje angleščine ali francoščine.

Kandidati za **načelnika za vzgojo in izobraževanje odraslih v ZTS** naj bodo taborniki z izkušnjami na področju vzgoje odraslih vodij, imajo naj opravljen tečaj za inštruktorje 2. stopnje, potrebno je dobro poznavanje in uporaba didaktičnih metod, imeti morajo organizacijske sposobnosti in sposobnost vodenja skupin. Zaželeno je znanje angleščine ali francoščine.

Kandidati za **načelnika za mednarodno dejavnost ZTS** naj bodo taborniki s sposobnostjo tekočega komuniciranja v angleščini ali francoščini in z vsaj pasivnim znanjem še enega tujega jezika. Dobro morajo poznati principe in metode delovanja taborniške organizacije, sestavo in delovanje svetovne skavtske organizacije, sposobni morajo biti voditi manjše skupine. Kandidati morajo imeti opravljen tečaj za inštruktorja 1. stopnje ali biti v procesu izobraževanja za ta naziv.

Kandidati za **načelnika za finančno-materialne zadeve ZTS** naj bodo taborniki, ki se spoznajo na financiranje, investicije ter materialno in finančno poslovanje taborniške organizacije. Imeti morajo izkušnje pri pridobivanju sponzorjev, sposobnost koordiniranja na tem področju in sposobnost vodenja manjših skupin.

Kandidati za **načelnika za odnose ZTS z javnostmi** naj bodo taborniki z večletnimi izkušnjami z mediji in sposobnostmi ter veseljem do dela na tem področju. Sposobni naj bodo oblikovati primerne informacije za uporabo v medijih. Voditi bo treba komisijo, ki bo organizirala propagandno informativne funkcije v taborniški organizaciji. Kandidati morajo imeti opravljen tečaj za

inštruktorja 1. stopnje ali biti v procesu izobraževanja za ta naziv.

Kandidati **za člana IO ZTS za pravna vprašanja in pomoč rodovom na tem področju** naj bodo taborniki s pravno izobrazbo z večletnimi izkušnjami in s sposobnostmi ter veseljem do dela na pravnem področju. Sposobni naj bodo voditi delo v projektnih skupinah, znati oblikovati primerne informacije, potrebno bo znanje komuniciranja v okviru ZTS in izven.

Kandidati **za člana IO ZTS za razvoj aktivne participacije mladih** naj bodo taborniki z večletnimi izkušnjami in s sposobnostmi ter veseljem do dela pri vključevanju mladih v delo na vseh ravneh ZTS. Voditi bo treba komisijo, ki bo zagotavljala povezavo med ZTS in MSS, skrbela za povezavo med ZTS in Svetom Evrope ter podobnimi institucijami, skrbela za delovanje Foruma mladih v ZTS in za razvoj aktivne participacije mladih pri sprejemanju odločitev v ZTS.

Kandidati **za člana IO ZTS za podporo** naj bodo taborniki z večletnimi izkušnjami in s sposobnostmi ter veseljem do dela na področju informatike in založništva. Sposobni naj bodo voditi komisijo, ki bo razvijala informacijsko tehnologijo v ZTS, skrbela za področje založništva in izdajanje revije Tabor.

Kandidati za **člane nadzornega odbora in častnega rabsodišča ZTS** naj bodo dolgoletni taborniki, ki poznajo organizacijo in principe njenega dela, ki imajo izkušnje v zvezi s finančno-materialnim poslovanjem, oziroma izkušnje pri razsojanju v sporih.

3. NAČIN PREDLAGANJA KANDIDATOV

Kandidate lahko predlagajo rodove uprave, vodstva območnih zvez in drugi organi ZTS, ki naj predloge za posamezne funkcije pošljejo na sedež ZTS **najpozneje do 21. marca 2003**. Predlogi morajo vsebovati:

navedbo, za katero funkcijo je kandidat predlagan, obrazložitev predloga, iz katerega bo razvidno, kako je kandidat pokazal sposobnosti, ki jih zahteva opravljanje funkcije, za katero kandidira, kandidatov program, oziroma vizijo delovanja ZTS na področju funkcije, za katero kandidira, izponjen evidenčni karton kandidata ali priložen obrazec njegovo izjavo, da je pripravljen kandidirati za funkcijo, za katero je predlagan, podpis predlagatelja in žig, če gre za pravno osebo.

V pomoč vam pošiljamo obrazec za oblikovanje predloga.

4. DELOVNE KOMISIJE

Izvršni odbor bo **na novo imenoval delovne komisije**:

- komisija za duhovnost
- komisija za delo z MMČ
- komisija za delo GG
- komisija za delo PP
- komisija za vzgojo in izobraževanje odraslih
- komisija za razvoj aktivne participacije mladih
- komisija za mednarodno dejavnost ZTS
- finančno-materialna komisija
- komisija za odnose ZTS z javnostmi
- komisija za podporo
- komisija za pravna vprašanja in pomoč rodovom na tem področju

Rodove in območne organizacije ZTS prosimo, da pomagajo pri kadrovanju za člane teh komisij in pošljejo predloge prav tako do 21. marca 2003. Za oblikovanje predlogov lahko uporabite isti obrazec.

Izvršni odbor Zveze tabornikov Slovenije

OBJAVLJA PROSTO DELOVNO MESTO REFERENTA(KE) ZA SPLOŠNE ZADEVE

Pogoji za izbiro:

- a) srednja izobrazba ekonomske ali upravno-administrativne smeri ali gimnazijski maturant,
- b) aktivno znanje angleščine,
- c) sposobnosti za komuniciranje,
- d) sposobnosti za delo z računalnikom (Windows, Word, Excel, Access),
- e) zaželeno so delovne izkušnje.
- f) poskusno delo 1 mesec,

Delovno razmerje bo sklenjeno za določen čas - nado-meščanje delavke na porodniškem dopustu.

Pisne ponudbe s priloženim življenjepisom in dokazili pošljite na sedež ZTS, Parmova 33, 1000 Ljubljana, najpozneje do 28. februarja 2003.

SOŠKA OLIMPIJADA 2003

April se približuje, zato se približuje tudi Soška olimpijada 2003. Kot že vsa leta do sedaj, bo tudi letos potekala v Novi Gorici v soboto 12. aprila 2002. Zaenkrat naj vam povemo samo, da bodo discipline enako poimenovane - jabkohod, kravodvig, orientozgub in hoduljomet, vendar za vas letos pripravljamo nekaj sprememb. Tekmovanje je namenjeno kategorijam GG, PP in Grče. Toliko za sedaj. Začenja se zbiranje olimpijskih norm na naslov

matjaz.sajn@guest.arnes.si Matjaž Šajn, Cankarjeva 17 5000 Nova Gorica ter na **vico@rutka.net**, Vojko Vičič, Kidričeva 28, 5000 Nova Gorica ali na telefon 041/714-096. Za dodatne informacije preberite marčevski Tabor.

ROD SOŠKIH MEJAŠEV

RAZPIS ZA SOORGANIZATORJA MEDNARODNEGA ZLETA GG 2004

1. Zveza tabornikov Slovenije bo od 30. julija do 8. avgusta leta 2004 organizirala 1. mednarodni zlet GG. To bo množična akcija slovenskih tabornikov, organizirana v obliki 10 dnevnega skupnega taborjenja in namenjena tabornikom v starosti od 11 do 16 let. Predvidevamo, da se bo zleta udeležilo 2500 tabornikov iz Italije, Avstrije, Madžarske, Hrvaške in Slovenije.

2. V skladu z navodilom za organiziranje večjih državnih in mednarodnih akcij v ZTS, ki ga je sprejelo starešinstvo ZTS na 5. seji dne 18. 6. 1999 v Ajdovščini, objavlja Izvršni odbor razpis za izbiro soorganizatorja mednarodnega zleta GG v letu 2004.

3. Na razpis se kot kandidati za soorganizatorje lahko prijavi taborniški rodovi.

4. V prijavi na razpis mora kandidat za soorganizatorja:

- predstaviti ožjo in širšo lokacijo zleta, in možnosti, ki jih ponuja za izvedbo programa
- predstaviti organizacijske potenciale (kadri, upoštevavnost v kraju, možno število sodelujočih pri organizaciji, druge reference)

- predstaviti zamisel o organizaciji bivanja, programa in vseh funkcij zleta
- predstaviti pripravljenost za sodelovanje občine, podjetij in organizacij
- predstaviti in utemeljiti okvirno finančno konstrukcijo stroškov infrastrukture in namestitve
- na kratko predstaviti kandidate za organizacijski odbor zleta.

5. Prijave na razpis je treba dostaviti na sedež ZTS do 31. marca 2003.

6. Prijave na razpis bo obravnaval IO ZTS in izbral najbolj ugodnega ponudnika.

V MESTU IN NARAVI SKAČEMO PO TRAVI - VABILO RODOVOM NA TABORNIŠKI FEŠTIVAL

Ljubljanski taborniki tudi letos pripravljamo večjo akcijo ob dnevu tabornikov. Letošnji Feštvial bo potekal preko celega dneva v **soboto, 19. aprila**, tudi letos pa vabimo k udeležbi vse slovenske tabornike, ki so pripravljeni pri organizaciji aktivno sodelovati. Število udeležencev na Feštvialu je vsako leto večje in kljub temu, da bomo tudi letos del delavnic organizirali v sodelovanju z drugimi organizacijami (policija, gasilci, ornitologi, ekološke skupine, svet za preventivo v prometu, ...) lahko le tudi s številnimi dobro pripravljenimi taborniškimi aktivnostmi pripravimo odličen taborniški dogodek za vse mlade udeležence (lansko leto se je Feštviala udeležilo 1200 tabornikov!). Zato letos k vabilu dodajamo tudi pravilo, da naj vsak rod, ki se s člani namerava udeležiti srečanja, sodeluje tudi pri organizaciji aktivnosti. Prav zaradi načrtovanja delavnic in potrebnega materiala naj rodovi sporočijo svojo načrtovano udeležbo čimprej Mestni zvezi tabornikov, in sicer na elektronski naslov **miha.macek@rutka.net**. Sicer ostaja Feštvial še naprej za udeležence vseh rodov **brezplačna akcija**, stroške organizacije bo namreč pokrila MZT. Ljubljanski taborniki vas pričakujemo ob dnevu tabornikov v Tivoliju!

Mestna zveza tabornikov

RAZPIS ZA NOT 2003

NOT letos šteje že šestindvajset let! Močvirci se nanj že pripravljamo, počasi se dajte tudi vi.

Letošnje nočno orientacijsko tekmovanje bo potekalo v noči z 29. na 30. marec. Zbor ekip bo kot vsako leto ob 17h, kje, naj bo zaenkrat skrivnost (izdali jo bomo v naslednji številki Tabora). Informacije o tekmovanju dobite tudi na NOTovi domači strani: <http://dnot.rutka.net>.

Tudi letos boste pred štartom reševali topo teste in vrisovali KT na karto, med progo signalizirali, reševali teste iz prve pomoči in, če boste preživelih minsko polje, vas čaka še hitrostna etapa. Pripravljamo pa vam tudi zanimiv spremljevalni program z diapozitivi in še s čim zabavnim.

Tekmovanje bo potekalo v petih kategorijah:

POPOTNICE - od 16 do 20 let (let. roj. 83 - 87)

POPOTNIKI - od 16 do 20 let (let. roj. 83 - 87)

GRČICE - od 21 let (let. roj. 82 in starejše)

GRČE - od 21 let (let. roj. 82 in starejši)

KORENINE - nad 30 (let. roj. 73 in starejši), ekipe so lahko mešane

Prijave pošljite do petka, 21. 3. 2003 na naslov: Žiga Babšek, Tesna 2, Ljubljana (tel. 031/382-668) ali na e-naslov: ziga.babsek@siol.net.

Prijava ekipe je veljavna le, če je poleg prijave še fotokopija položnice s plačano štartnino in zagotovilo načelnika oziroma starešine rodu, da se bodo njihove ekipe vedle v skladu s taborniškimi zakoni. Tisti, ki se boste prijavi preko e-maila ali po telefonu imejte položnico obvezno s sabo ob prijavi ekipe na štartu. Na položnico vpišite pod sklic: 00 222303-šifra rodu (če šifre ne poznate, vprašajte na ZTS).

Štartnina znaša 10.000 SIT. Nakažite jo na naslov: Društvo tabornikov rod Močvirski tulipani, Tržaška 74, Ljubljana.

Številka transakcijskega računa: 02083-0018701966 (do 21. 3. 2003). Štartnine na startu ne sprejemamo. Vsak rod lahko v posamezno kategorijo prijavi le po eno ekipo, razen rodu, ki je lani v kategoriji zmagal. Maksimalno število ekip v kategoriji je 30, zato pohitite s prijavi.

Vabljeni!

Rod Močvirski tulipani

ŠKLTB 2003 - Škalska Liga, Ka Te Briga 2003

Četa Škale Divji volk iz Škal pri Velenju (rod Jezerski zmaj - Velenje) že tretje leto zapored organizira šaljivo taborniško tekmovanje, ŠKLTB.

Če ne verjamete, da bo tekmovanje res šaljivo, vas bo že sam datum, 5. april 2003 prepričal, da temu ni tako.

Pa še nekaj informacij o tekmovanju:

Vsi tisti, ki imate dovolj energije in radi ponočujete, ste vabljeni že v petek, dan prej. Prespali bomo v telovadnici OŠ Škale. Da pa večer ne bo šel v prazno, bomo zato poskrbeli prav na svojevrsten način!

Na tekmovanje vabimo tudi katoliške skavte!

Vsi, ki smo vas prepričali, se lahko prijavite že danes in sicer na 041/354-621 (Sandi Glinšek) oziroma ceta.divji.volk@e-mail.si.

Ne odlašajte in ne bodite zadnji!

Veliko več informacij o letošnjem in lanskem tekmovanju pa lahko dobite na <http://cdv.rutka.net> in sicer na podstrani "Škalska liga".

Torej, če se radi zabavate, kaj novega naučite, imate radi adrenalin, ali pa bi radi spoznali kakšnega novega prijatelja in živite v duhu taborništva, ste vabljeni tudi VI!

Ker nam je vse to všeč, se bomo tudi MI letos udeležili ŠKALSKE LIGE, se vidimo!

Lep pozdrav, "ka te briga!"

SKRB ZA ŽIVALI

Anja Kristan-Kanja

Sežanski taborniki pomagamo psom iz zavetišča v Kopru.

V mesecu decembru se je naš vod Modrih dirkačev (starejši GG z vodnico Anjo) odločil za vodovo akcijo, v kateri naj bi pomagali psom iz pasjega zavetišča v Kopru. Marsikdo si želi psa in ga gre zato iskat v to zavetišče, saj ga na našem kraškem območju ni.

Obalno društvo proti mučenju živali že osem let upravlja azil s 65 psi. Le-ti prihajajo z notranjskega območja, Krasa in obale. Živali so bile tja "prinesene" zaradi težkih življenjskih razmer v katerih so živele.

Vseh nas enajst z vodnico smo si vzeli dan za premislek, kako bi akcijo izpeljali. Iz pogovora z oskrbnico zavetišča smo izvedeli, da so prostovoljni prispevki zelo dobrodošli, saj z njimi krijejo stroške zavetišča.

In tako smo začeli. Najprej smo po našem mestu Sežana nalepili veliko plakatov, s katerimi smo ljudi opozorili na našo akcijo. Nato smo se z raznimi trgovinami dogovorili, da smo na nakupovalne vozičke prilepili opozorilne plakate, s katerimi smo opozarjali na našo akcijo. Kdorkoli je lahko v te vozičke prispeval po svojih močeh različne stvari (rabljene odeje, rabljene pasje igrače ali pasje ute, pasjo hrano, nagobčnike, ovratnice, posode za hrano ...). Vsak petek pa je lahko kdorkoli tudi osebno prinesel stvari kar k nam v taborniško učilnico.

Poleg dobrih posameznikov se je na našo akcijo odzvala tudi skupina otrok s posebnimi potrebami iz centra Elvire Vatovec v Divači. Obisk pri njih je bil izredno prisrčen. Mi smo jim predstavili taborniško opremo, taborniško organizacijo in jim zapeli nekaj pesmic, oni pa so nam razkazali svojo šolo, nam pokazali kaj vse počnejo in nam ponudili pecivo in čaj, ki so ju sami pripravili.

Otroci so s pomočjo mentorice Tine zbrali veliko odej, ki smo jih z veseljem v njihovem imenu odnesli v zavetišče. Zbrali smo tudi kar nekaj pasje hrane,

ovratnice, nagobčnike ...

Sončno soboto smo se odpravili na obalo obiskat psičke. Prijazen fant, ki je tam delal, se nam je zahvalil za prinesene stvari. Nekaj psov iz zavetišča smo peljali tudi na sprehod. Psi so bili navajeni ljudi in neverjetno prijazni, saj se vsak vikend otroci in odrasli sprehajajo z njimi. Rastko je enemu ponudil košček čokolade, Mateja in Uroš sta peljala na sprehod dve samički, ki sta pred kratkim imeli mladičke, Tilen in Marko sta opazovala, kdo je glavni med krdelom psov, z Matejem pa sva se poleg vsega navduševala tudi nad prelepo okolico po kateri smo se sprehajali s psi.

Akcijo smo zaključili še z izletom po obalnih krajih in obljubo, da bomo pse še prišli obiskat.

MNENJE

Kdo ne mara MZT? Vodstvo ZTS na prepihu

V januarskem Taboru je Puggy v prispevku s starešinstva ZTS "Uspehi in neuspehi na tehtnici" zapisal - če citiram: "smo nekatere načelnike in starešine območij povprašali kaj vodstvo štejejo za uspeh in kaj neuspeh". Neglede na izrecno korektnost zapisanega pa se mi poraja dvom v izborni ključ povprašanih. Konkretno - povprašana so bila vsa območja z izjemo severnoprimorskega (čemu tudi oni ne - verjetno je razlog skrajno banalen), koroškega (ki de-facto ne obstaja) in ljubljanskega (ki pa trenutno ne deluje). Še bolj konkretno - če je bil namen članka v kontekstu bližajočih se volitev predstaviti videnje uspešnosti dela vodstva ZTS s strani "volilne baze" je dejstvo, da smo bili predstavniki MZT (ne)namerno izpuščeni še toliko bolj očitno.

Vendar se ne želim spuščati v nenaemerna izivanja. Vsaj še tokrat ne. Veliko bolj zaskrbljujoč je odnos vodstva ZTS do realnih problemov, ki se jih ne rešuje, se jih celo zanikuje in zato zanemarja ter se jih v veliki večini primerov označuje kot izmišljene ali celo lažne. Prav v opozarjanju predstavnikov MZT na takšno nepremišljeno politiko vodstva ZTS je iskati razlog, da se o MZT danes govori in zato tudi razmišlja kot o opoziciji znotraj ZTS. In zato je odnos kritiziranega vodstva ZTS do MZT lahko razumeti, mar ne?!

K pisanju tega članka sta me vspodbudila dva neodvisna dogodka, ki pa sta še kako zgovorna.

Na zadnjem starešinstvu ZTS smo predstavniki MZT glasno in zelo jasno

opozorili vodstvo ZTS, da ljubljansko območje ne deluje. S tem se je pojavila nevarnost, da ljubljanski rodovi, kljub izpolnjevanju vseh registracijskih pogojev, ne bodo registrirani. Če bi se to zgodilo, ne bi imeli pravice soodločati na skupščini ZTS. Da ne bo pomote - predstavniki MZT smo vodstvo ZTS in tudi starešinstvo ZTS na nedelovanje OZTS Ljubljana prvič opozorili že pred pol leta. Še več - starešinstvo ZTS je IO ZTS celo naložilo naj problematiko reši - in to ne decembra lani, ampak bistveno prej. Zgodilo se je - nič. Zato se je starešina ZTS na decembrskem starešinstvu zavezal, da prevzame posredniško vlogo pri očitno neuspešni komunikaciji med vodstvom ZTS in ljubljanskimi rodovi ter MZT. Do prvega sestanka s starešino ZTS je prišlo decembra pred prazniki. Na njem smo se dogovorili o postopku, ki kljub zahtevnosti omogoča rešitev problema. Vendar zahteva tako od nas kot predvsem od IO ZTS, da delujemo hitro in učinkovito. In ja - zahteva, da se pogovarjamo. No, na današnji dan (konec januarja) ljubljanski rodovi še vedno čakamo, da si vodstvo ZTS vzame čas. Čas pa beži.

Kakorkoli je že ta resnična zgodba čudna, je še kako resna. Ni prvič, da se vodstvo ZTS pred problemi obnaša kot, da se jih ne tičejo. Tudi ni prvič, da IO ZTS ni izpolnil sklepa starešinstva ZTS. Žal se je trenutno vodstvo ZTS izkazalo za enega izmed slabših. Vendar to lahko ugotovimo le na skupščini, mar ne. Ali lahko torej nezainteresiranost vodstva ZTS do reševanja problema ljub-

ljanskih rodov in njihove registracije razumemo kot resen poizkus, da se s procesa volitev izloči skrajno zoprne kritike? Res upam, da ni tako!

Drug dogodek je sporočilo poslano na obveščevalno listo MZT. Sporočilo so poslali taborniki, sicer tudi jamarji. Sporočilo govori o problemih med jamarskimi društvi in Jamarsko zvezo Slovenije (JZS), ki je postala nefleksibilna in samozadostna. Tako naj bi ljubljansko društvo jamarjev že izstopilo iz JZS, o tem razmišljajo še novomeščani ... Problemi, ki naj bi jih jamarska društva imela s JZS pa so: nesposobnost komunikacije z JZS in pisarno JZS, JZS deluje zaradi sebe, društva ji pomenijo premalo, pomembni so le zakoni in pravilniki, fleksibilnost in potrebe društev pa ne ...

Zanimivo mar ne. Tako smo menili tudi mi - MZT-jevci. Ali je to naša bližnja prihodnost? Zopet resno upam, da ne!

In verjamem, da v sposobnost strpnega reševanje problemov verjame tudi naše ljubo vodstvo. Res si ne upam pomisliti, kaj bo, če temu ni tako! Sicer pa - čas teče!??

Ob zaključku se mi poraja vprašanje - kdo ne mara MZT? Komu 1800 aktivnih tabornikov v 16-ih rodovih v Ljubljani ne pomeni dovolj, da bi si za njihove probleme vzel čas - čas za pogovor?!

Aleš Posega
starešina MZT

INTERVJU

Tone Simončič

Peter Rogelj

V Športno zvezo Ljubljana je v okrog 200 društev vključenih preko 50.000 Ljubljančanov, kar predstavlja skoraj šestdeset odstotkov slovenskega športa. Del te zveze je tudi šestnajst taborniških rodov. Sredi decembra lani je ob 10-letnici delovanja Športna zveza Ljubljana podelila posebna priznanja športnikom, ki so dosegli posebne rezultate na svetovnih, evropskih ali drugih tekmovanjih. Četrto leto zapored pa je podelila tudi deset posebnih priznanj amaterskim športnim delavcem za 10, 20 ali 30 let amaterskega dela oziroma za življenjsko delo.

Med deseterico odlikovanih je bil tudi član taborniškega rodu Rožnik Peter Rogelj, ki je prejel priznanje za 20-letno delo, za pomoč organizaciji pri razvoju materialne osnove (lastni prostori, taborni center), na področju propagande, mentorstva in strokovne inštruktorske pomoči mlajšim članom rodu.

Peter je že ujel Abrahama. Kar nekaj deset let se že pozna in sodeluje. Vedno je bil v pomoč kot strokoven in resen sodelavec. S konkretnimi nasveti in delom je sodeloval, ko smo dvajset let npr. gradili taborni center v Rovinju, urejali kočo na Mali Planini za zimovanje, opremljali prostore na Aljaževi in na Pržanki, ko smo se mučili s taborniškimi kombijem ali prikolic. Njegove so vsem poznane velike okrogle table z oznakami Zveze tabornikov Slovenije, rodu Rožnik, Združenja slovenskih tabornikov (gozdovnikov) ali tabla s skavtsko lilijo itn.

Dolgoletno sodelovanje in razmišljanje, kako razvijati posamezne prvine dela v rodu, iskanje najboljših načinov za rešitev določenih stvari, neskončne ure razgovorov, izmenjava mišljenj in predvsem izkušnje, pomeni tudi to, da imava na določene zadeve podobne poglede. Vseeno je bil najin

pogovor daljši kot za običajen intervju, saj sva se lotila tekočih dogodkov in nalog, ki so pred rodom in morda pred celotno organizacijo v bodoče. Vseeno pa »protokol« zahteva vsaj malce formalnosti. Torej.

Kdaj in kako si zašel med taborniško družino?

Stanovali smo v Spodnji Šiški, kjer sem obiskoval osnovno šolo. Deloval je le šahovski krožek. Nezanimivo. Namizni tenis in televizijo so imeli le v župnišču. Nezanimivo. Iskal sem kaj bolj zanimivega, živahnega, drugačnega. Torej taborniki. Tu sem ostal do danes, torej preko štirideset let!

V čem vidiš prednost taborništva v primerjavi z drugimi društvi?

Da mi je tu všeč, so med drugim dokaz tudi moji otroci. Od štirih, so trije resni taborniki. Ko sem se preselil iz Šiške v Polje, smo tu nadaljevali s taborništvom v drugem rodu. Taborniška ideja je gotovo za vsako okolje, saj ponuja možnosti prilaganja, večnega iskanja v obstoječem družbenem sistemu. Po mojem mnenju je gotovo najmočnejša pri oblikovanju pozitivne osebnosti. Deluje na osnovi druženja in prijateljstva. Cesta sicer da nekaj, vendar prevečkrat negativno deluje na mladega člove-

ka. Zato, mislim, da še vedno velja stara trditev "taborništvo je v pomoč vzgoji, ki jo otroku in mladincu dajeta dom in šola". Gre za to, da mladega človeka vključimo v taborniške vode, ko ni doma ali v šoli. Tu pa je v rokah osposobljenega vodnika.

Vodov sistem je naša posebnost. Delitev dela v vodu, navajanje otroka na odgovornost od najmlajšega murna naprej do, če že hočeš, grč. Taborništvo ni dirka za kolajnami. Poglej, večina vrhunskih športnikov ima težave z zdravjem zaradi predimenzioniranega treninga, zaradi pretiravanja, lovom za rekordi. Ne da bi podcenjevali posamezne športne panoge, vendar, večina enostransko razvija športnika, ko govorimo o vrhunskem športu. Vsak športnik ima omejen rok trajanja, če uporabim ta ekonomski izraz. Tabornik pa si lahko do smrti. Pač vsak na svoj način, po svojih močen in možnostih. Predpostavljam tudi teoretične možnosti v vodu, rodu, da je vsaj večina dela tako vodeno z malčki kot smo zapisali v razna pravila in programe.

In kaj bi morali spremeniti za bolj organizacijo?

Ne gre za to, kaj meni ni všeč, saj lahko vsakdo najde sebe v taborniškem progra-

mu, ki je tako širok, da se večkrat sprašujemo, da bi morda le kaj izločili in postali pri delu kvalitetnejši, vendar le na določenih segmentih programa. Od člana zahtevamo najprej le redno prisotnost na vodovih in drugih srečanjih, od vodnika pa je odvisno, kako dober vodnik in vzgojitelj bo. Seveda predvsem prijatelj.

Imam pa občutek, da zadnja leta pretiravamo z zahtevami in izgubljammo članstvo. Spominjam se še skoraj dvesto odredov, preko petintridesetstisoč članov, taborniki v vsaki krajevni skupnosti. Tudi naš odred, danes rod, je nastal leta 1959, ko se je moral Zmajev odred razdeliti zaradi akcije - razširitve organizacije. Seveda je težko voditi močne enote, spominjam se, Rožnik je imel tudi 1200 članov, toliko kot sedaj skoraj vsa taborniška Ljubljana skupaj. Zato smo izdajali lastne publikacije, glasilo, ustanavljali smo čete v Šiški in pomagali z literaturo vsem enotam, ki so tedaj nastajale.

Zanimivi časi?

Novi časi, novi ljudje, nove ideje, ampak tudi novi pogoji. Ne vem, zakaj smo izločili iz Statuta starejše člane in jim dali možnost delovati, sicer kot želijo, izven rodu. To ni dobro. Dokaz so enote, kjer ni starejših in celotno delo sloni na mlajših, ki pa se ukvarjajo s članstvom, kar je sicer v redu, zmanjka pa časa za vzporedne, vendar nujne dejavnosti (financiranje, delovni

pogoji, taborni prostori, sodobna ali oprema na sploh). Današnje grče bi morali drugače uporabiti. Nekateri so bolehnii, ne morejo na taborjenja, lahko pa drugače pomagajo. To je verjetno naloga starešin, ki pa spet ne morejo biti otroci, obremenjeni z drugimi zadevami, ampak starejši taborniki ali tabornice.

Ali poznaš skavtsko fundacijo ?

Da, poznam prospekt, fundacije pa nisem še nikjer zasledil ali občutil, da deluje. Poznam gradivo svetovne fundacije, ki vsako leto objavlja, komu vse je pomagala. Fundacija ponuja sredstva za nakup novih tabornih lokacij. Ne vem, če je to edina varianta, ampak mislim, da bi morala denarno pomagati tudi pri urejanju tabornih centrov, če hočemo doseči standard, ki ustreza današnjim zahtevam organizacije in raznih inšpekcij, ekologiji idr.

V Osilnici smo kupili veliko kmetijo. V zgradbi se ponuja možnost celoletne organizacije srečanj tabornikov in ostalih zainteresiranih, ki se želijo umakniti iz mestnega betona in v miru preživeti vikend, teden ali več počitnic ali v šoli v naravi in ne nazadnje na srečanju grč med prazniki ali preko vikendov

Zakaj ne bi npr. Skavtska fundacija ponudila sredstva tudi za urejanje lastnih taborniških centrov- gozdne šole, ki jo ustanavljamo v Osilnici. Ali pa kje drugod ...

Taborništvo in stimulacija. večna tema na seminarjih, skupščinah, gozdnih šolah!

Vedno se srečujemo z dilemo: koliko lahko ponudimo vodniku, inštruktorju in do kam si lahko dovolimo ljubiteljsko delo. Klasičen primer imamo vsako leto pred zimovanji ali taborjenji. Dijaki in študentje si res ne morejo vedno privoščiti dragih taborniških potovanj, letovanj, obiskov jamborejev ali drugih mednarodnih prireditiv. Le redki starši lahko plačujejo stroške potovanj in opreme. Torej, kje so sponzorji, morda tudi Skavtska fundacija, da bi pomagali aktivnim tabornikom pri omenjenih zadevah.

Razmišljam o tem, da bi organizacija (rod, občina, ZTS) stimulirala zaslužne taborniške delavce, tu mislim dijake in študente, tudi materialno. Morda bi jim na nek način omogočila cenejši nakup opreme, sofinancirala prehrano, cenejše bivanje v kraju šolanju, če ti niso doma. Za študente in dijake bi bila določena vzpodbuda tudi to, če bi lahko ceneje kupili vstopnice za kulturne in športne prireditve. Vstopamo v Evropo, mladi še nimajo zagotovljene ekististence, so pa pripravljene amatersko delati v taborniškem gibanju. Ker morajo tudi živeti, se morajo na nek način znajti in se zaposliti. Potem pa nimajo več časa za amatersko delo. Morda le deloma. Organizacija pa zahteva celega človeka - v prostem času, seveda. To je sicer večer problem, ki ga organizacija ni uspela razrešiti v vseh sto letih delovanja. Zato je tudi malo članov, starih od npr.27 do 35 let ali tu nekje. Ljudje si ustvarijo družino, se zaposlijo, če imajo to srečo in imajo manj časa za vsakotredensko delo z otroci. To je dejstvo, in ne gre brez tega pojava. Žal.

Taborniki v širši družbeni skupnosti?

Še vedno me moti, da se mora organizacija neprestano potrjevati in caplja nekje na obrobju družbe. Zavedam se, da je menda preko deset tisoč društev v Sloveniji in da bi vsako želelo biti pomembno. Imamo vsa pisna zagotovila, da smo družbeno pomembni, da dobro vzgajamo mladi rod, da znamo čuvati naravo, pa še kaj. Ampak svojo pomembnost si bomo ustvarili lahko le sami. Pridobili smo pisna priznanja o svoji pomembnosti, sedaj smo pa sami na potezi, da se uveljavimo. Koliko smo sposobni. Torej propaganda, marketing, tudi Skavtska fundacija lahko odigra pomembno vlogo, če ima sposobne člane. Starši članov in nekdanji aktivni taborniki so neizčrpen vir sodelavcev in pomočnikov pri razvoju organizacije. Predvsem na materialnem področju dela. Saj za to gre. Verjetno lahko najpomembnejše poteze potegne republiška organizacija, ki ima za to osposobljene

ljudi. V rodovih bodo to težje izpeljali.

Ob tem se večkrat sprašujem, kje je redna taborniška rubrika v Delu. Saj imamo vendar veliko aktivnosti, zanimivih tudi za ostale. Sredi decembra smo vodili delegacijo v Osilnico in smo predstavljali širši skupini pedagoških delavcev, športnikov ter ostalih družbenih delavcev taborništvo na sploh. Nismo imeli gradiva, da bi jim lahko dejali - v tej knjizici imate pa podrobnejše zapisano, kaj vse delamo z murni in kaj počnejo grče. Če bo denar in čas, bomo sami natisnili publikacijo o taborništvu ...

Taborni prostori - gozdne šole

Stalni taborni centri so nujnost. Kdor jih ne bo imel, bo večno beračil za postelje, šotore in pomoč za vse ostalo. Če pa prideš enkrat v sistem financiranja, ker si lastnik prostora, je že pol storjenega. Spet sem pri naši Osilnici. Velika zgradba ponuja možnost celoletnega dela. Zato smo celotno kmetijo imenovali, občina pa je že postavila veliko reklamno tablo TABORNIŠKI ROD ROŽNIK - GOZDNA ŠOLA. Dovolj je prostora za vzgojo kadrov, za prenočevanje, kuho, za družabna srečanja. Jasno pa je, da bomo večino prostorov drugače uredili in osposobili za dva razreda, ca 56 oseb. Trije taborni prostori še niso idealno urejeni, vseeno pa zadoščajo zahtevam za taborniško naselje. Štirje pa še čakajo, da jih izkoristimo. Toda počasi. Najprej nekaj idejnih načrtov, odločitve, denar, šele potem rušenje, gradnja, urejanje idr. Občina nam izredno pomaga. Kolikor pač more, ker je menda najmanjša občina v Sloveniji.

Že kmalu bo tu zrasel ljubljanski taborniški center, kjer bodo vzporedno vsaj trije tabori, ločeni vsak zase. Skupna bo nabava hrane in drugih potrebščin, taborni vodi se bodo srečavali na tekmovanjih ali se le spoznavali na raznih oblikah srečanj, itd da ne omenjam številne druge prednosti takih centrov. Ker pa taborniki vedno potrebujemo les za objekte in kurjavo, se nam ni treba bati, da bo tabornike preganjal mežnar ali drug lastnik gozdov, če bi les nabirali na njegovem terenu. Imamo svoj gozd

in travnike vse do Kolpe. To je še posebna prednost Osilnice, da ne omenjam, da je to dežela PETRA KLEPCA, zaščiteni so flora in favna, okolica je naravno bogata, kot nalašč za taborniške podvige.

Revija tabor in priloge?

Tabor je očitno dosti lepši od starih letnikov. Pozdravljam priloge, saj jih vsaj prelistam, odvisno od časa. Mislim pa, da je spet premalo reklame za revijo - star problem. Uredniški odbor se verjetno ne more ukvarjati še z marketingom, saj ima dovolj dela, da spravi Tabor pravočasno do naročnikov. Morda bi se bilo umestno povezati s šolami, kjer imajo novinarske krožke in izdajajo lastna glasila. Lahko bi si izmenjevali gradivo. Velja poskusiti. Koncept revije je verjetno drugače zastavljen. Uvodnik si vedno predstavljamo kot tema aktualnega dogodka, ne pa dodatnega opozorila na vsebino. Saj je za to kazalo. Volk je brez zob in se izgublja v nepomembnostih, lahko bi bil ogledalo organizacije. Za to pa je treba poznati dihanje enot, pozitivno razmišljati, na kakšno slabost pa le opozoriti. Čeprav smo amaterski delavci. Lahko pa tudi kakšno dobro izreči za - stimulacijo.

Kritika bo vedno prisotna. Če je dobronamerna, je to dobro za bodoče delo urednikov. Zato se je ne gre bati ali maščevalno reagirati nanjo. Je pa trajni problem oziroma naloga vseh takih glasil - kdo bo kaj napisal, pravočasno, pa vsaj približno bolje od vodovega glasila ...

Pogrešam pa članke o osnovah taborništvu. Takih tekstov je vedno premalo, saj vedno ne ujamemo ravno članka, ki bi nas zanimal, pa tudi, kaj je to npr. taborniška vrvica, taborniški korak, taborniški čaj, kje je taborniška pot, pa še kaj taborniškega. Tudi taborniškimi zbirkam bi posvetil redno rubriko.

Grče, nekdanji klubovci, so v ilegali?

O tem sva se že menila. V klubsko življenje je treba vključiti vse, ki ne utegnejo redno delovati v enoti. Obnesli so se klubski večeri, denimo, prvi terek v mesecu. V nekaterih enotah taki klubi kar dobro delujejo.

Hodijo na skupne izlete, taborijo na družinskih taborih, obiskujejo kulturne in športne prireditve, srečujejo se na razstavah, na promocijah taborniških publikacij idr. Sam nimam časa, da bi vsak teden hodil v taborniški dom, sem pa vedno na voljo za pomoč, seveda, ko utegnem. Podobno je z ostalimi. Pogrešam pa širšo družbo. Ta je kar nekako zamrla. Res so se otroci razšli, številne spremembe so vplivale tudi na naša srečevanja. No, ampak saj nekako le gre. Poglej, spet bo dovolj dela z Osilnico, v Ribnem pri Bledu nas čaka spodnji prostor, ki ga občasno zaliva voda. Bomo že počasi vse uredili, če se to drugim ne da. Prevelik zalogaj spet ni zdrav ...

Kako gledaš na dobljeno priznanje krovne športne organizacije v Ljubljani?

Vesel sem, da so se spomnili tudi na taborniško delo. Zahvaljujem se rodu Rožnik, ki mi sploh ni omenil, da sem kandidat. Tudi sin mi ni omenil kandidature, in sem toliko bolj prijetnospresenečen. Zahvala velja športni zvezi Ljubljana, ki ob dosežkih vrhunskih športnikov ceni tudi delo amaterskih delavcev, saj brez njih ne bi živelo nobeno društvo. S priznanji je pa tako: ne delaš zaradi njih, prijetno pri srcu ti pa je le, da še nekdo drugi vidi in ceni tvoje delo, tvoj prosti čas, ki si ga vložil za mlade

Petru iskreno čestitamo tudi v uredništvu Tabora in mu želimo, da bi tudi v bodoče uspešno pomagal pri razvoju taborništvu.

PIONIRSTVO

Matija

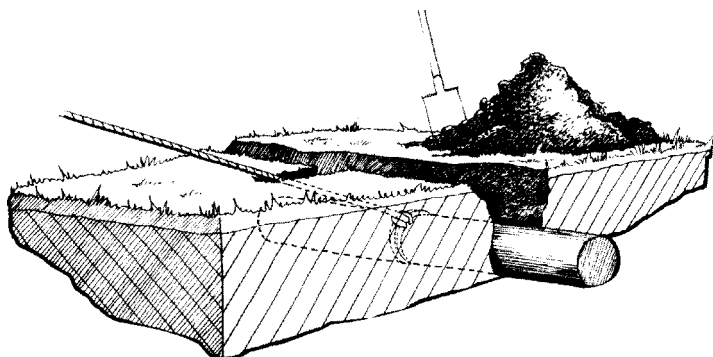
Sidrišča

Ko postavljamo večje pionirske objekte, jih moramo zaradi varnosti utrditi z vrvmi, ki jih vpneemo na tleh. Pri lahkih objektih z vpenjanjem ni težav, saj zadostuje že večji klin, pri težjih pa moramo uporabiti posebna sidrišča, ki bodo zadržala težo objekta.

Sidrišče mrtvega moža

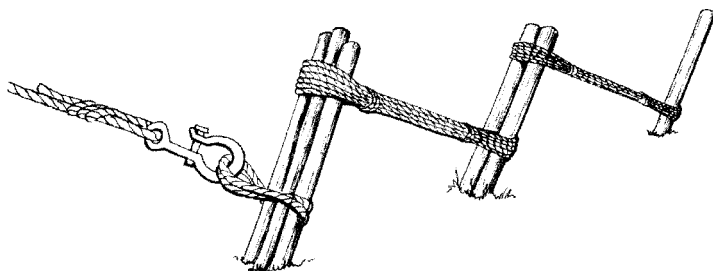
Ime je dobilo, ker je videti, kot da je hlod pokopan. Za to sidrišče potrebujeemo večji hlod, dolg 2 metra. Najprej izkopljeemo dovolj globoko jamo in ne pozabimo narediti ozke odprtine za vrv. Vrv pritrdimo okrog hloda in ga spustimo v odprtino.

Kopanje odprtine moramo dobro premisliti, saj mora biti kot, pod katerim vrv drži objekt, primeren, sicer sidrišče ne doseže želenega učinka.

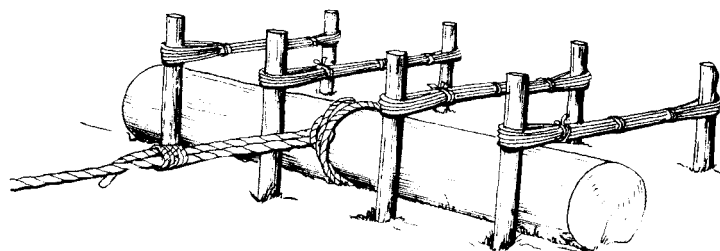
Sidrišče 3-2-1

Najpreprostejši način vpenjanja vrvi, ki ga lahko po mili volji predstavljamo. Zanj ne potrebujemo ogromno materiala, kot za drugi dve sidrišči, je pa zato neprimerno manj robusten in vzdržljiv.

Deblo in količki

Sidrišče, podobno sidrišču mrtvega moža, le da je priprava manj zahtevna. Najprej določimo mesto za vpenjanje, zabijemo prve količke, namestimo hlod z vrvo in zabijemo še druge količke za hlodom. Med količke napneemo vrvi, nato začnemo napenjati glavno vrv.

KREATIVNI KOTIČEK

Ustvarjalni um

"Ko sem poučeval risanje, sem uporabil zloženko pri preizkusu na začetku semestra. Želel sem spoznati ustvarjalne instinkte svojih dijakov. Na ponedeljek sem postavil majhno zloženko pred vsakega dijaka. In jim dal namenoma kratko in nejasno zadolžitev: sestavite nekaj iz delov - na razpolago imate petinštirideset minut, pa še petinštirideset minut vsak dan do konca tedna.

Nekaj dijakov je bilo sprva čisto iztirjenih. Pomišljali so, ali bi se lotili dela. Naloga je bila videti neresna. Želeli so vedeti več o tem, kaj hočem, in so čakali, da bi videli, kaj bo storil preostali del razreda. Več drugih je pregledovalo navodila v škatli in napravilo nekaj v skladu z enim od zgledov, ki so jih prikazovali načrti modelov.

Tretja skupina je sestavila nekaj po svoji domišljiji ali skušala odkriti, kako visoko ali kako dolgo konstrukcijo bi bilo mogoče sestaviti. Skoraj vsakič se je vsaj en dijak rešil omejitve zloženke in ji dodal svinčnike, spojke za papir, vzmet, pisalni papir ali kakšen drug predmet, ki je poležaval v učilnici za ri-

Se spomnite zloženek; medsebojno povezujočih se delov iz lesa, plastike ali kovine, ki ste jih zlagali v svoji mladosti? Še danes jih lahko dobite v prodajalni z igračami. Zgodbo o njih opisuje Robert Fulghum, učitelj, unitaristični duhovnik in pisatelj v svoji knjigi Mogoče (mogoče ne).

sanje; včasih je celo za krajši čas odšel iz učilnice, da je v slaščičarni zbral slamicice za sodo ali majhne suhe veje in paličice na šolskem dvorišču. In nekoč sem imel dijaka, ki je izvajal poizkuse z zloženko, kadar je imel kaj prostega časa. Njegove konstrukcije so napolnile skladišče učilnice za risanje in velik del domače kleti.

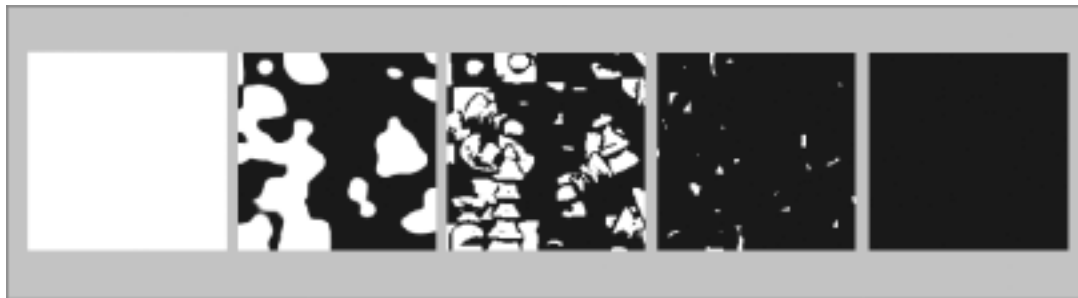
Užival sem v navzočnosti takega dijaka. Na delu je bil izjemno ustvarjalni um. Imel je nekaj, česar me je lahko naučil. Njegova navzočnost je pomenila, da imam v razredu nepričakovane-

ga učnega pomočnika, čigar ustvarjalnosti se bodo nalezli tudi drugi dijaki."

Bi rad tudi ti "odkril(a)" svoj ustvarjalni um?

Razmisli, kaj tebi predstavlja spodnja "inštalacija" in svoje ideje do 28. februarja posreduj na krearta@rutka.net. Najbolj ustvarjalna ideja bo nagrajena z brezplačno udeležbo na Krearti 2003.

Domišljija je pomembnejša od informacije!
(Albert Einstein)

KREARTA 2003 (9. - 11. maja 2003 na čisto neobičajnem kraju); za popotnice in popotnike ter starejše, vodnike, vodje programa na taborjenju, in kreativne duše.

Čisto nevsakdanji odklop, ki ga potrebuješ kot tvoje telo potrebuje hrano in vodo. Kaj se je dogajalo v preteklosti si poglej na krearta.rutka.net.

ASTRONOMIJA

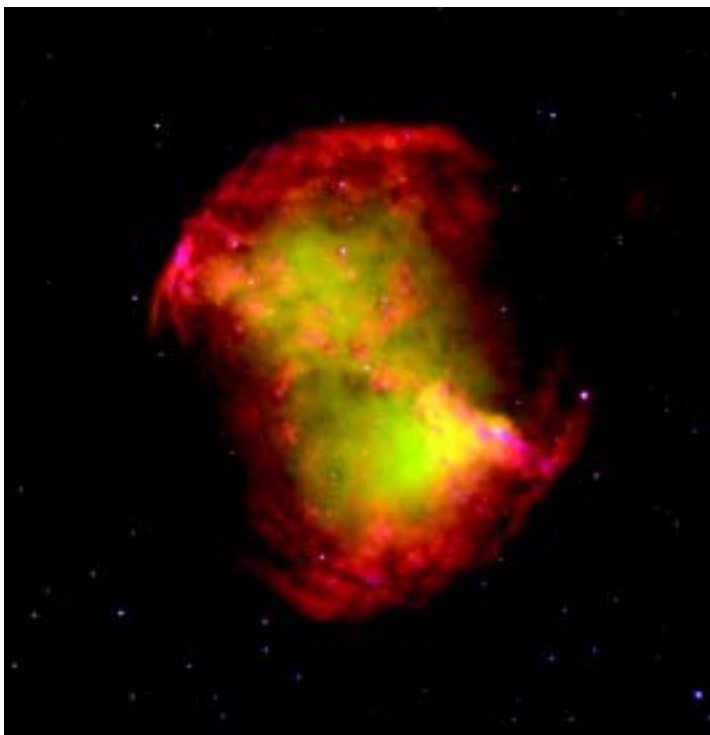
Primož

Planeti so morda nastali veliko hitreje kot si mislimo !

Najnovejše računalniške simulacije nastanka planetov in s tem Osončja so pokazale, da je morda za nastanek Osončja, kot ga poznamo, potrebno le kakih 300 in ne milijoni let, kot so do sedaj mislili znanstveniki. Teorije znanstvenikov namreč temeljijo na dejstvu, da je iz velike količine plinov in prahu, ki so sestavljali prvotno gmoto Osončja, postopoma nastajali planeti in sicer s postopnim zgoščevanjem na podlagi medsebojne gravitacijske privlačnosti. Ta postopek zgoščevanja naj bi trajal milijone let. Simulacije takega zgoščevanja s pomočjo izredno zmogljivih računalnikov pa so pokazale, da se prvotna, na začetku relativno enakomerna masa počasi na določenih mestih gosti - do neke kritične točke, ko pride do tako imenovanega gravitacijskega kolapsa, ko v relativno kratkem času nastanejo planeti ...

Začetka ne poznamo, konec pa bo nedvomno takšen !

Takšen bo najverjetneje konec našega Osončja. Na sliki je navidezno največja kroglasta meglica našega neba. Ne boste verjeli, ampak velika je skoraj tako kot Luna, res pa zdaleč ni tako svetla. Lepo je vidna že v manjših daljnogledih, nahaja pa se v ozvezdju Puščice (Vulpecula). Meglica je odkril že leta 1764 astronom in astrolog Charles Messier in jo označil kot "moteči" objekt številka 27. Messier je bil namreč znameniti iskalec kometov in osebni astrolog Francoskega kralja Louisa XVI. Napravil je pravcati katalog več kot stotih objektov na nebu, ki so videti kot kometi, pa to niso, saj se med zvezdami ne gibljejo - za iskalca kometov pa predstavljajo "lažne radosti". Messier nikoli ni postal slaven po odkritih kometih, čeprav jih je odkril več kot petnajst. Slaven je postal po svojem katalogu, ki ga še danes uporabljajo prav

Navidezno največja kroglasta meglica na nebu ...

Charles Messier (1730 - 1817)

vsi astronomi. Vrnimo se k naši meglici, pravimo ji torej M27. M27 je kroglaste oblike, ker je posledica eksplozije našemu Soncu podobne zvezde. V središču še vedno sveti ostanek prvotne zvezde, ki se je v trenutku zaradi pomanjkanja materiala za zgorevanje najprej prekomerno skrčila, potem pa eksplodirala kot "nova". Nova pravimo supernovi v manjši obliki. Kroglasti megličast obroč pa je posledica te eksplozije. Vse Soncu podobne zvezde čaka takšna usoda. Tudi naše Sonce ni izjema - toda ne se bati ... to se bo z našim Soncem zgodilo šele čez 5 milijard let. M27 je od nas oddaljena 1000 svetlobnih let in je tako velika, da če bi v sredino postavili Sonce z okolico, bi se v njej poleg planetov nahajala tudi še nam najbližja zvezda Alpha Centavri.

LUNINE MENE

Mlaj	1. 2. 2003	ob	11:51
Prvi krajec	9. 2. 2003	ob	12:13
Polna luna	17. 2. 2003	ob	0:53
Zadnji krajec	23. 2. 2003	ob	17:48
Mlaj	3. 3. 2003	ob	3:37
Prvi krajec	11. 3. 2003	ob	8:17

Slika Urana z obroči in spremljajočimi sateliti. Slika je bila posneta v svetlobnem spektru blizu infrardeče svetlobe. To je edini način, da uranove obroče vidimo tudi z Zemlje.

TO NI SATURN AMPAK URAN

Planet Saturn je dolgo veljal za edini planet Osončja, ki ga obkrožajo obroči, vendar pa so kasnejše raziskave pokazale, da imajo kar štirje planeti Osončja obroče. Poleg Saturna so to še Jupiter, Uran in Neptun. Vendar pa so bili pri opazovanjih v vidni svetlobi vidni le obroči Saturna. Posredno so obroče Urana odkrili astronomi leta 1977 povsem slučajno, ko je Uran prečkal neko zvezdo. Med opazovanjem je zvezda pred prečkanjem Urana in po njem devetkrat čudežno utripnila. Šlo je le za ugibanja, da ima tudi Uran obroče. Ugibanja je potrdila šele misija Voyager v svoji drugi misiji ob njegovem obisku. Takrat so bili odkriti tudi obroči Jupitra in Neptuna. Slike blizu infrardečega spektra svetlobe pa pokažejo Uranove obroče tudi pri opazovanju z Zemlje. Na sliki je lepo viden Uran s svojimi obroči in spremljevalci - sateliti.

ZNANE IZJAVE

Kdo pravi, da je brez morale?
Ta ima celo dve! (Vlastimil ZABRANSKY)

VZHODI IN ZAHODI SONCA

1. 2.	Vzhod: 7:25	1. 3.	Izhod: 6:42
	Zahod: 17:06		Zahod: 17:48
15. 2.	Vzhod: 7:06	15. 3.	Vzhod: 6:16
	Zahod: 17:27		Zahod: 18:07

ORIENTACIJA

Pepl

Na voljo novi listi DTK 50

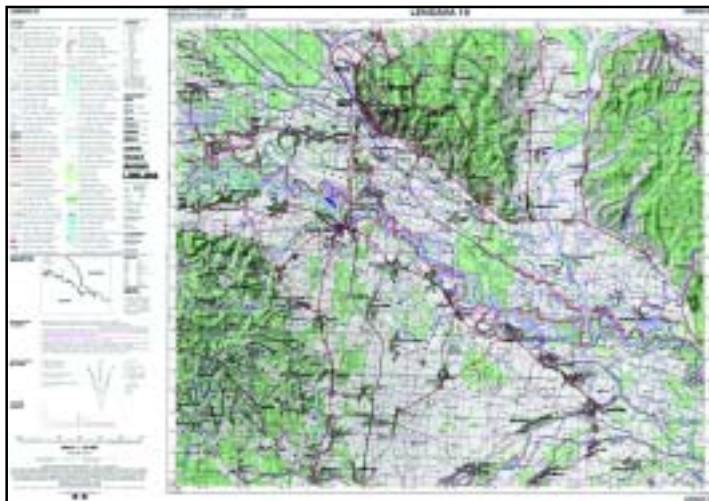
Izdelava DTK 50, ki je najnovejša in najbolj ažurna topografska karta v Sloveniji, se pospešeno nadaljuje. Z zadnjo tranšo izdelanih listov je izdelava že na polovici listov.

Državna topografska karta v merilu 1:50.000 (DTK 50) je po vsem dobro znani DTK 25 druga karta iz sistema topografskih kart Republike Slovenije. Ob izdelavi prvih listov pred dvema letoma sem o sami karti že pisal. Izdelujemo jo z naj-sodobnejšo kartografsko tehnologijo, izključno računalniško, nekateri postopki izdelave pa so izvirmi v svetovnem merilu. Vsebina je dopolnjena na osnovi zračnih posnetkov in dodatnega terenskega pregleda po voznih cestah. To karti zagotavlja mnogo boljše ažurnost vse vsebine, kot jo lahko zasledimo pri DTK 25. Karta je vsebinsko mnogo bolj gosta kot je med uporabniki kart zelo priljubljen Atlas Slovenije v enakem merilu, a vendarle vsebinsko ne dosega podrobnosti in natančnosti DTK 25. Idealna je tako za načrtovanje kolesarskih izletov ali pri gibanju po poteh, nekoliko manj primerna pa je za orientacijo po zemljišču izvem obstoječih poti. Nevarjenemu uporabniku še največ preglavic povzročata dve pravokotni koordinatni mreži, ki določata pravokotne koordinate točkam v dveh različnih kartografskih projekcijah, izračunanih na različnih referenčnih elipsoidih. Poleg listov DTK 50 sočasno izdelujemo še liste Vojaške TK 50 (VTK 50), namenjene uporabi na Ministrstvu za obrambo. Vsebinsko se karti ne razlikujeta, oblika in zunanji opis pa pri VTK 50 sledi določilom standardov NATO.

Celotna karta bo, ko bo izdelava končana, prikazovala območje Slovenije in obmejna območja sosednjih držav na 58 listih, vsak izmed njih pa meri 20 × 12ž. Shema razdelitve karte DTK 50 na liste prikazuje razporeditev listov. V decembru lanskega leta je bilo natisnjenih kar 9 novih listov, kar je bila

največja tranša doslej. S tem se je število že izdelanih in natisnjenih listov povzpelo na 28, kar predstavlja list manj kot polovico izdelave. Izdelani listi so označeni na preglednici in kot je razvidno, je celoten severovzhodni del Slovenije že "pokrit" z DTK 50. Na preglednici tudi lahko uvidimo, kateri listi bodo izdelani v letošnjem letu - štirje že pred pomladjo, preostalih 10 pa v jesenskih mesecih.

Hitro do kvalitete

Vaš dobavitelj papirja

Brnčičeva ulica 51, Ljubljana

Telefon: 01 561 16 62

Faks: 01 561 16 99

www.interpapir.si

E-pošta: prodaja@interpapir.si

- pester izbor**
- zanesljiva kvaliteta**
- učinkovito komuniciranje**

NARAVA

Rod Pusti grad

Področje delovanja: Občina Šoštanj in občina Polzela

Leto ustanovitve: 1959

Število aktivnih članov: 160

Struktura rodu: 8 vodov MČ, 7 vodov GG, klub PP in klub grč,
1 četa na Polzeli

Naslov spletne strani rodu: rpg@rutka.net

Ime in priimek najbolj zagrizene članice rodu: Andreja Gomboc Koroška 3 Šoštanj 031 693 204, andreja@rutka.net

Simbolika imena rodu

Pusti grad, po katerem se imenuje rod je simbolika mesta že iz davne preteklosti; grad omenjajo že leta 1318, ko je bil v lasti Vovberžanov. Grad je stal sredi strmega pobočja nad Šoštanjem, vendar je že od 16. stoletja porušen. Iz sedaj obnovljene razvaline Pustega gradu je lep razgled na mesto in njegovo okolico. Rod si je po njem nadel ime, ker je grad ena od šoštanskih znamenitosti.

KOSOBRIN

NAVADNI VRATICŃ

Tanacetum vulgare L.

Učinkovine

Grenka snov tanacetin, smole, eterično olje, strupeni tujon, čreslovine, citronsko, masleno in oksalno kislino, vitamin C.

Uporabnost

V majhnih količinah kot začimba, nadomestek za cimet, ingver ali muškadni orešček, preganja gliste, pomaga pri jetrnih, žolčnih, želodčnih in črevesnih boleznih, glavobolu in boleči menstruaciji, zunanje za masiranje pri protinu in revmatizmu.

Recepti

Angleški puding

Potrebujemo 2 čajni žlički narezanega vratiča, 6 dcl mleka, 25 g masla, 5 dag mandljev, 2 pesti suhega kruha narezanega na kocke, 5 dag sladkorja, 2 žlici šipkovega sirupa, limonino lupino, 4 jajca, 1 dcl sladke smetane.

Priprava: Skuhajte mleko z maslom ter ga prelijte preko suhega kruha. Pustite stati 1 uro, da se suh kruh napije mleka, v to zmešajte na drobno narezane mandeljne, sladkor, sirup, na drobno narezane lističe vratiča, naribano limonino lupino. Zmesi dodajte stepeno jajca. Vse skupaj stresite v pomaščeno posodo ter pecite od 60 do 80 minut v pečici segreti na 180 stopinj C.

Je od 40 cm do 1,60 m visoka trajnica. Steblo je ravno, hrapavo in razvejano v zgornjem delu. Listi stojijo izmenično, so elipsaste oblike in nazobčani. Prekriti so z žlezami v katerih je eterično olje. Cvetovi so rumena socvetja. Cveti od junija do novembra. Rastlina raste na sončnih mestih. Je zelo razširjena. Raste ob potokih, rekah, na poplavljenem področju, v okolici krajev, po livadah in tratih, po nasipih, ob poteh in železniških progah.

Rastlina je strupena in jo lahko uporabljamo samo v majhnih količinah.

Puding ponudite s stepeno sladko smetano.

Kolač z vratičem

Potrebujemo 2 žlički na drobno narezanega vratiča, 2 žemlji, 2 jajci, 1,5 dcl kisle smetane, 3 jabolka, 1 žlico masla, mlet sladkor.

Priprava: Žemlje narežite na koščke, zmešajte jih z jajci, kislno smetano in

na drobno narezanim vratičem. Pustite stati približno 20 minut. Medtem olupite jabolka in jih narežite na kolote.

V globoki posodi raztopite maslo in na njem pecite jabolka 5 minut. Prelijte jih s prej dobljeno mešanico. Dajte v pečico in pecite približno 15 minut, da se na zgornji strani lepo zapeče. Pečen kolač posipajte s sladkorjem v prahu in postrezite.

MEDNARODNE

Moji Valentinčki!

Ja, saj tudi jaz ne maram tega osladnega praznika, ampak kaj čem, če ste mi pa prirasli k srcu. Čeprav vas sploh ne poznam, vam vsak mesec izlivam svoje srce in trosim orehe modrosti iz svoje male popotne malhe. Od časa do časa mi potem kdo reče: "Ti, to si pa dobro napisala ..." ali pa: "Zadnjič sem brala v tvoji rubriki ..." Ampak vse to samo tisti, ki me poznajo in samo tisti, ki vedo, da je tista Nina, ki jo poznajo oni, prav tista Nina, ki jim vsak mesec piše. Zato odslej dobite od mene tudi moj e-naslov, da me lahko še kaj povprašate, se razhudite, pokritizirate ali pohvalite (najraje to zadnje).

Pa še za nekaj je dober tale Valentinček - konec koncev na taborniških mednarodnih akcijah hitro pride do bližnjih srečanj taborniške vrste. Zato izkoristite ta sladki februar za kakšno simpatično kartico osebi iz daljnih ali ne tako daljnih dežel, ki vam je nekoč nekje ogrela srce

...

Vaša Nina

nina.jere@rutka.net

Šri Lanka: Rajans Jim 2003

Šrilanški skavti vabijo na mešanico jamboreeja in moot-a, ki bo torej tak velik mednarodni tabor za vse. Moto tabora, ki bo med 18. in 24. avgustom, bo "Naš cilj je mir na svetu". Med udeleženci bo tako 5.000 tabornikov, starih med 12 in 24 let, lahko pa se jim pridružijo tudi starejši vodniki. In kaj boste delali? Izbirate lahko med izleti v gore, kolesarjenjem, lokostrelstvom, družbenokoristnim delom, jahanjem, ročnimi deli, ustvarjanjem glasbe, plesom ... Cena za tabor, ki vključuje prevoz z letališča in nazaj, hrano in home hospitality za dva dni pred taborom in po njem, je USD 150. Še posebej ugodno: prva dva udeleženca iz vsakega kontingenta imata tabor zastoj, prav tako vsak 13., 24., 33., 44. ... član tujega

kontingenta. No, če to ni razlog, da greste takoj kupiti karto za Šrilanko! Več informacij na www.rajansjim2003.com.

RoverWay - naknadne prijave

Za vse vode, ki bi se še radi prijavi na RoverWay sestavljamo čakalno listo, saj imajo Portugalci zaenkrat že dovolj prijav. Lahko pa se zgodi, da se bo še kakšno mesto sprostilo. Zaenkrat je še dovolj mest za mednarodno osebo, vendar priporočam čimprejšnjo prijavo. Oboje se šteje za naknadno prijavo, ki s sabo prinese tudi višjo tabornino!

Tajvan: Moot 2004

Bliža se ... bliža se ... še en nepozaben svetovni dogodek za vse, ki smo prestari za udeležbo na jamboreeju. No, nekateri smo prestari tudi za moot, ampak vseeno: MOOT 2004 BO KMALU TU! Rezervirajte si čas, začnite nabirati peneze, psihično se pripravljajte na najboljši grčarski dogodek na svetu!

Najprej osnovni podatki

- kdaj: 30. julij - 9. avgust 2004
- kje: Tajvan (ne Tajska!!)
- za koga (udeleženci): vse starejše PPje in grče, rojene

med 30. julijem 1978 in 10. avgustom 1985

- za koga (osebje): grče, starejše od 26 let (prednost bodo imeli mlajši od 35 let)
- obrali vas bodo za: (udeleženci) USD 560/590/620* (odvisno, kdaj plačate)
- (osebje) USD 502/530/558* (odvisno, kdaj plačate)
- *roki plačil (udeleženci): 31. 3. 2003 / 30. 9. 2003 / 31. 3. 2004 / po 1. 4. 2004
- *roki plačil (osebje): 31. 1. 2004 / 31. 3. 2004 / po 1. 4. 2004
- koliko: 5,000 udeležencev in 250 članov mednarodnega osebja

Udeleženci se bodo imeli super!

Program na mootu bo iz dveh delov. Po namestitvi in otovitveni slovesnosti v Linkouu pri Tajpeju bo naslednji dan že odhod na hajk. Kot je na mootih navada, bodo udeleženci v mešanih mednarodnih vodih, ki bodo imeli po 10 oseb. Vodi se bodo združevali v šest podtaborov, vsak na svojem koncu otoka in vsak s svojim različnim tematskih sklopom. Približno dvajset različnih poti bo vodilo udeležence iz podtaborov na štiridnevno raziskovanje otoka. Na koncu se bodo vsi združili na glavnem tabornem prostoru pri univerzi Dong Hwa na vzhodni obali Tajvana.

Glavni taborni prostor - Hualien

V Hualienu bodo na voljo različne aktivnosti: še naprej boste spoznavali enkratno tajvansko mešanico tradicionalne, kitajske kulture in modernega življenjskega sloga, raziskovali boste čudovito naravo ob pacifiški obali, na voljo bodo tudi standardne aktivnosti, kot so hajki, rafting, plezanje in številne druge. Seveda bo na tabornem prostoru tudi svetovna razvojnava vas.

Mednarodno osebje

Člani ekipe mednarodnega osebja si bodo morali rezervirati malo več časa, saj morajo biti na Tajvanu že 27. julija, odšli pa bodo 12. avgusta. Pogoj prijave je tekoče znanje vsaj enega od uradnih jezikov moota - angleščine, francoščine ali mandarinščine. Rok za prijavo je 31. avgust 2003, pri prijavi pa vam bo pomagal seznam delovnih mest, ki so na voljo in ki bo objavljen marca letos. Prednost bodo imeli tisti, ki se bodo prijavi prej. Drugi kriteriji za izbiro pa bodo tudi mednarodna raznolikost in uravnoteženost. Že novembra letos pa boste izvedeli, ali ste bili sprejeti ali ne.

Kaj dobim za to ceno?

- vse obroke za čas tabora
- prevoze
- programske aktivnosti
- našitek, rutko, knjižico in identifikacijsko kartico
- zdravniško oskrbo med mootom
- nezgodno zavarovanje za čas tabora

Še več informacij?

Poglej na www.moot2004.org in na slovensko domačo stran moot.rutka.net.

NEPREKLICNO NAROČAM REVILJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

POPOTOVANJA

Tadeja Milivojevič
Nemanič

Kako pogasiti žejo

Zdi se mi, da je na potovanjih pijača večji problem od hrane. Voda je namreč marsikje oporečna, zato jo je potrebno kupovati oziroma filtrirati in/ali razkužiti. Pri nakupu ustekleničene vode vedno preglej zamašek. Kupi le originalno zaprto vodo. Večkrat namreč vidiš, kako se domačini znajdejo in prazne steklenice napolnijo z vodovodno vodo. Pitje take vode pa se zna končati s tvojimi prebavnimi težavami.

Nakup ustekleničene vode je problematičen tudi z ekološkega stališča. Še pri nas se plastika le redko reciklira, v nerazvitem svetu pa sploh ne. Že zato pomisli o nakupu dobrega filtra. Še posebej, če planiraš daljše potovanje in obiske odročnih krajev, kjer ustekleničene vode niti nimaš kje kupiti.

Midva sva na enoletnem potovanju upoštevala domačine: če so vodo prekuhávali, sva jo midva kupovala, v nasprotnem primeru sva pila vodovodno. Res pa je, da sva bila "potovalno utrjena" in bistveno bolj odporna kot navadno.

Če pa se v nerazvite države odpraviš le za nekaj tednov, preventivno vodo kupujeva tudi midva in isto bi priporočila tudi tebi. Takega kratkega potovanja si po nepotrebnem ne pokvari s prebavnimi motnjami. Največji problem po moje sploh niso driske, bruhanje in slabosti, temveč utrujenost in izčrpanost, ki te ne zapustita še lepo število dni.

Seveda je alternativa filtriranju tudi prekuhavanje vode. Voda, ki jo nekaj minut pustiš vreti, je varna za pitje, vendar je to malce zamudno. Je pa zato varno piti čaj. Kjerkoli boš nanj naletel, ga brez pomislekov lahko piješ. Vedi pa, da se pogosto razlikuje od našega: lahko je celo slan ali zabeljen z mastjo.

Hudo sporni so sokovi iz sveže stisnjene sadya. Čeprav so nadvse okusni, ti svetujem dvojno dozo pazljivosti.

Vode - pa čeprav studenčnice - v naseljenih področjih raje ne pij. Je pa še vedno dobra za osvežitev

Druga obletnica poroke naju je dohitela v Peshawru v Pakistanu in kljub kroničnem pomanjkanju denarja sva si zvečer privoščila dogodku primerno večerjo. Vse je bilo na nivoju. Prijeten ambient, odlična postrežba, še boljša hrana. Tjaž si je ob večerji namesto vina, ki ga zato, ker je državna vera muslimanska, nimajo, privoščil kozarec sveže stisnjene grozdnega soka.

Naslednji dan sva odrinila proti 10 ur oddaljeni pokrajini in cesta se je že po nekaj kilometrih iz asfaltne prelevila v makadamsko popestreno z luknjami podobnimi manjšim kraterjem. Takih cest sva bila vajena in se nad njo sploh ne bi pritoževala, če ne bi Tjaž že na prvi luknji začutil, da se njegovo drobovje s poskakovanjem ne bo ravno strinjalo. Zame je bila to ena bolj mučnih voženj, saj sem dobrih 10 ur gledala Tjaža, kako skrčen v dve gubi sedi poleg mene in menja barve. Vsakič, ko se je bledica dokončno prevesila v zelenkast odtенок, sem šoferja prosila, naj ustavi in Tjaž se je s težavo odpravil do prvega grmička. Čez 5-10 minut se je ob nasmihanju domačinov vrnil in naslednje pol ure smo lahko nadaljevali z vožnjo.

NAMIG

filter za vodo

V zameno za sirup me je Red Jon pridno zalagal s kokosovimi orehi

Sorazmerno varne so industrijske pijače: z mehurčki ali brez, vendar tudi tu pozornost ni odveč. Pogosto jih namreč postrežejo z izdatno porcijo ledu. Ja, normalno! Seveda je normalno, le da ti ne veš, ali je led iz vodovodne ali iz ustekleničene vode. Zato: previdno!

Sama na potovanjih prisegam na vodo - še posebej če jo lahko "zabelim" s sirupom ali prahom kot je Cedevida. In verjeli ali ne, tovrstne "zabele" sva do sedaj našla čisto povsod.

NE POZABI!

- preveri zamašek na plastenkah
- izogibaj se sveže stisnjnim sokovom in ledu

Tropski pragozd na Vanuatuju. Naša odprava šteje 5 članov: naju dva, namestnika poglavarja in hkrati najinega vodiča Tavalijuja, njegovega svaka in nosača mojega nahrbtnika Red Jona in prevajalca Jojllyja. S Tjažem ne veva točno, kaj naju čaka, zato imava s seboj hrano za 5 dni, šotor in spalke. Kljub dodatni teži pa sama nosim še liter soka za razredčit. Ta se skriva v velikem nahrbtniku na Red Jonovem hrbtu, sama pa imam majhen nahrbtnik in v njem liter že pripravljenega soka. Med počitkom ponudim sok tudi ostalim članom. Seveda se sprva branijo, naposled pa le privolijo. Malce nezaupljivo poizkušajo, saj časa takega še nikdar niso videli, niti poskusili. Le kako bi, saj denarja ne poznajo. Vendar jim je vseč. Vsem po vrsti. Pri vsakem postanku z veseljem naredijo nekaj požirkov. Soka kmalu zmanjka in narediti je treba novega. Pokličem Red Jona in vzamem steklenico sirupa iz njegovega nahrbtnika. Čisto je osupel. Ni namreč vedel, da prenaša tako dragocenost. Dam mu ga za poskusit - Red Jon kar mlaska od ugodja. Pove mi, da bi, če bi vedel, da je sok v njegovem nahrbtniku, vsake toliko časa pohitel naprej, rekoč, da mora preveriti pot, potem pa bi si na skrivaj kanil nekaj kapljic na jezik.

Mala čajnica v Peshawru

TRENUTKI

Občutiti

Pravzaprav ni ničesar, kar bi moral biti.
In nič ti ni treba storiti.

Pravzaprav ni ničesar, kar bi moral imeti.

In ničesar, kar bi moral vedeti.

Pravzaprav ni ničesar, kar bi moral postati.

Vendar pa, Pomaga, če razumeš, da ogenj gori in da postane zemlja mokra, kadar dežuje...

Takole sem našla nekje zapisano; kratko, preprosto, a tako prodorno. Mar ni res, da bistvo stvari leži v preprostih, vsakdanjih stvareh? Mar je res tako zelo pomemben in zgovoren blišč, v katerega zavijamo naš vsakdan?

Življenje je kot steklenica opojnega vina. Nekateri se zadovoljijo s tem, da preberejo nalepko na steklenici. Nekateri poskusijo vsebino.

Nekoč je Buda svojim učencem pokazal cvetlico in vsakega prosil, naj o njej kaj pove.

Nekaj časa so molče strmeli vanjo.

Nato je eden od učencev imel o njej celo filozofsko predavanje. Drugi je o njej sestavil pesem. Tretji je povedal priliko. In vsakdo je poskušal prekositi druge po globini svojih misli.

Nalepkarji!

Mahakašiap pa je gledal cvetlico, se smehljal in ni ničesar rekel. Le on jo je videl.

Če bi le lahko občutil ptico, cvet, drevo, človeški obraz!

Toda, žal – nimam časa!

Preveč sem zaposlen s prebiranjem čim več nalepk in z izdelovanjem nekaterih svojih. Niti enkrat me še ni omamilo vino.

Anthony de Mello piše takole. Jaz pa se sprašujem:

Kakšen je vonj spomladanskih trav?

Kdaj sem se nazadnje predajala objemom tipajočih sap?

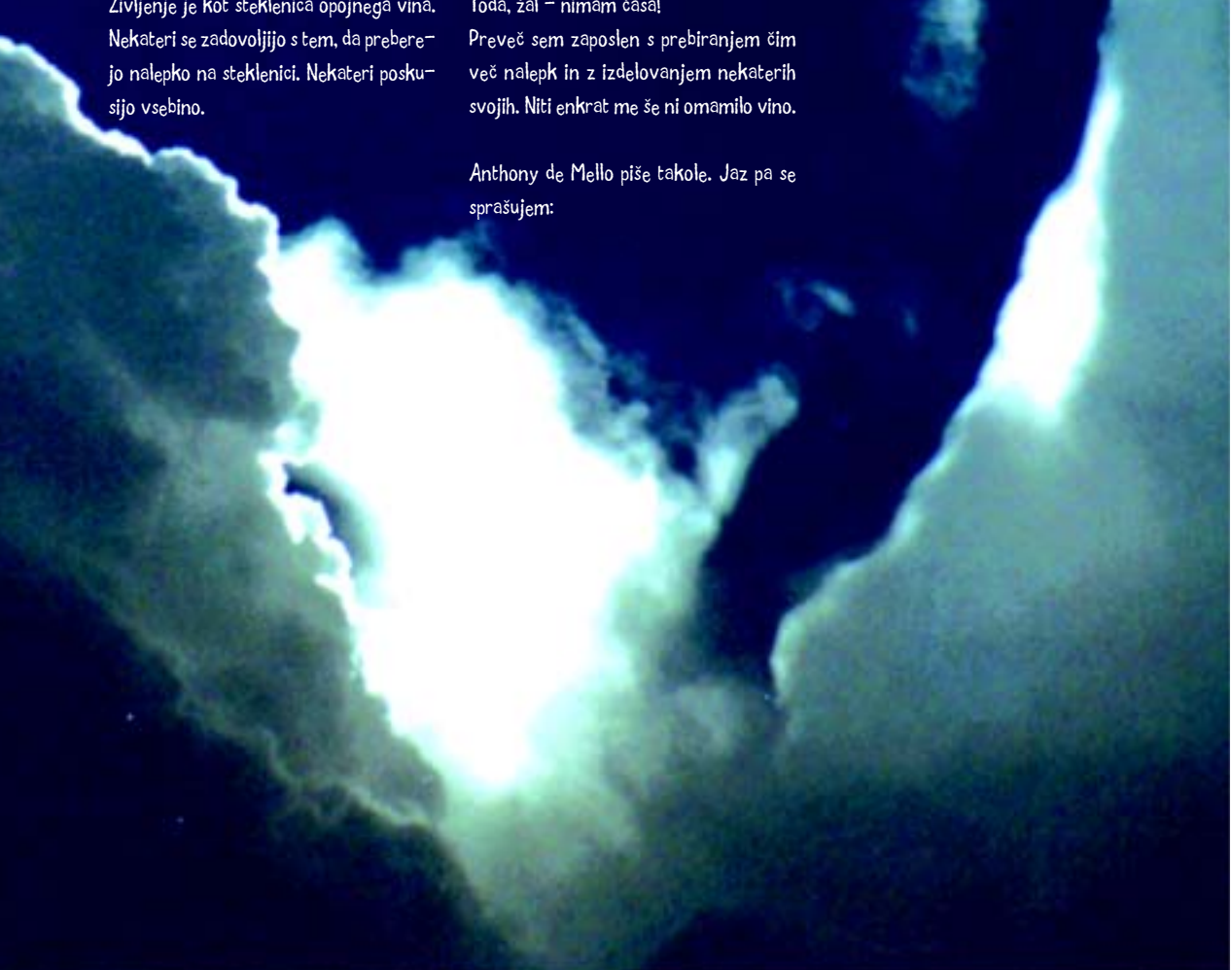
Kolikokrat naredim tisto, kar mi pravi srce?

Ali resnično čutim iz sebe, ali pa so mi povedali odzivi drugih, kaj naj občutim?

Katere stvari me najbolj prevzamejo?

Prijetne dni ti želim in predajanja polnih!

Lrga

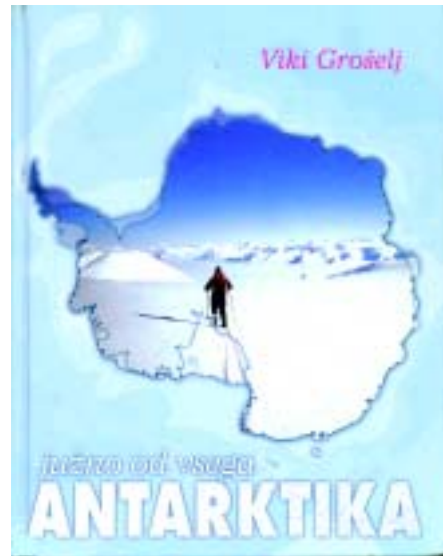
JEŽKOV KOTIČEK

Nebesa in pekel obenem

Antarktika je celina, ki leži vzhodno od sonca, zahodno od lune in južneje od česarkoli drugega. Dostopna je le po morju in po zraku ... Tako se prične pravljica o neznanem nikogaršnjem kontinentu. Ne bom vam je pravil jaz, zakaj bilo bi najmanj smešno. Rad pa bi vam predstavil nekoga, ki je to pravljico doživel, preživel in delček nje z besedo in sliko ujel tudi za nas.

Antarktika je burila nemirne duhove svetovnih raziskovalcev že vse od 18. stoletja, ko so podjetni Angleži na pot poslali slavnega Jamesa Cooka, da bi o južni celini zvedel kaj več. Njemu zaradi ledu ni uspelo, vendar pa so za njim prihajali pogumnejši, močnejši, iznajdljivejši ... In še vedno prihajajo najrazličnejši pustolovci, da na tem še neodkritem koščku našega planeta pustijo svoj pečat. Danes je ta čudežna celina nikogaršnja zemlja, obenem pa last vsega človeštva. Na njej ni stalnih prebivalcev, le najrazličnejši znanstveniki zbrani z vseh vetrov obiščejo raziskovalne postaje za krajši ali daljši čas.

Tudi nemirne avanturistične duše naše krvi je pot pripeljala tja. Njihovo zgodbo pripoveduje **Viki Grošelj**, stari znanec teh strani. Z veseljem bi vam predstavil novega avtorja, vendar ko sem prebral knjigo **Južno od vsega - Antarktika**, se ponovno nisem mogel upreti. Avtor, špica slovenskega alpinizma, gorski vodnik, športni pedagog, pisatelj in še kaj - vse v eni osebi, piše neverjetno privlačno. Res je veselje je brati, ko človek odprtega duha in velikega srca hodi po svetu z odprtimi očmi in ga vsrkava vase tako, kot da bi bil to njegov poslednji dan na Zemlji.

Viki je stal že na desetih osemstisočakah, vendar bo antarktični podvig imel v njegovem srcu vedno posebno mesto. Skupaj s tremi prijatelji so napisali novo poglavje neverjetnih dosežkov na čudežni celini. V vséčno oblikovani knjigi je doživeto in natančno naslikano njihovo drzno in nenavadno popotovanje, dodana še kopica zanimivosti o Antarktiki, ljudeh in drugih stvareh, ki avtorju veliko pomenijo. Zakaj je bil vzpon na najvišji vrh Antarktike (Mount Vinson) nekaj posebnega, preberite sami. Opozoril bi vas le na neverjetno slikovite opise čudovite pokrajine, ki jim dajejo verodostojnost vrhunske, večinoma avtorske fotografije. Zdi se, kakor da so kakega drugega planeta.

"Takšna kot je, je Antarktika zares poslednja meja našega planeta."

Jež svetuje, vi preberete:
Viki Grošelj, Južno od vsega - Antarktika

Z ZNANJEM DO ODGOVORA

1	2	3	4
5	6	2	3
7	8	9	6
10	11	12	2

STRIC VOLK

Kaj je taborništvo? Za večino članov je to koristno preživljanje prostega časa; člani se ne sprašujejo zakaj nekaj počnejo in če že, je glavni razlog v tem, da se imajo lepo. To počnejo toliko časa, dokler je to zanje zanimivo. Potem gredo drugam. In zakaj bi v času, ki ga namenijo taborništvu kaj spreminjali, se pač imajo lepo.

Malo bolj razmišljujoča manjšina pa v duhu poslanstva organizacije vidi taborništvo v "gibanju"; v želji po raziskovanju in odkrivanju, na poti h nenehnemu napredku.

In rezultat: večina ponavadi vedno premaga manjšino. Bo tudi v prihodnje tako? Bomo še naprej opazovalci in posnemovalci ali bomo vsi postali zmagovalci? Bo taborništvo dihlo svež planinski zrak in uživalo v razgledu z vrhov ali se bo še naprej dušilo v samozadostnosti in kratkovidnosti nižinske megle? Odgovor ni odvisen od drugih, je v naših glavah.

Veš stric Volk

Pri vsakem vprašanju navajamo tri odgovore. Črko s pravilnim odgovorom vpiši v polje s številko, ki je pred vprašanjem. Geslo je pomemben dan v februarju.

1. Kaj pomeni črka Z v kratici ZOT? **D** - Zimsko, **I** - Zasneženo, **O** - Zaspano.

2. Na otoku, ki ga je obiskala odprava na Tajskem, so snemali film o Jamesu Bondu z naslovom: **U** - The man with a mask, **K** - Die another day, **A** - The man with the golden gun

3. Kaj so morali filmarji po snemanju odstraniti z otočja Phi Phi, kjer so snemali film The Beach? **N** - palme, ki so jih za snemanje pripeljali s celine, **U** - vrvi, s katerimi so privezali luči na drevesa, **P** - 52 ton belega peska, ki so ga samo za snemanje nasuli v zaliv enega od otokov.

4. Koliko ekip je letos privabil ZNOT? **I** - 25, **A** - 45, **U** - 41.

5. Katero bistriško "ljudsko jed" so Ruševci skuhalih Prekmurcem? **S** - "krompir u zjvnci", **L** - "letance sz uolem", **P** - "bujto repo".

6. Projekt Evropske prostovoljne službe je vabil prostovoljca oz. prostovoljko v: **P** - Kanado, **E** - Avstralijo, **T** - Luksemburg.

7. Kaj lahko najdeš na spletnem naslovu www.sosforevs.org? **H** - podatke o skavtskih gibanjih, **O** - podatke o gostiteljskih prostovoljskih projektih, **D** - razpise za izvedbo mednarodnih taborjenj.

8. Kaj je ena od novosti nove vodniške izkaznice? **V** - kodeks ravnanja vodnika, **Š** - črtna koda za identifikacijo na terenu, **S** - magnetni zapisi za plačevanje in dvigovanje gotovine.

9. Starešina obljubljenkega območja vidi uspeh sedanjega vodstva v: **Z** - znižanju članarine, **I** - v izvedenih korakih prenov na področju programa za mlade, **L** - v povečanju števila starih članov ZTS.

10. Letos je starešinstvo prvič delovalo v: **E** - skupinah, **H** - gostilni, **R** - izrednih razmerah.

11. Česa je v Lizboni v izobilju? **C** - poštних nabiralnikov, **L** - velikih spomenikov, **K** - prodajalcev sadja.

12. Kaj je osnova za kreativnost? **P** - liter in pol črne kave, **G** - praskanje po glavi, **J** - ustvarjalno mišljenje.

REŠITEV IZ ŠTEVILKE 1: SVETOVNI JAMBOREE

Rešitve so: _____

 LIEBER
Penzion-restavracija
skupine Gmejnje zve

 ZADRUGA

 JAZON

Reševalec: _____

 DROGA

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: F. KALAN	GLAS PRI MUKANJU	KANTAVTOR SMOLAR	OVRATNA RUTA	SAMO- VEZNIČA	ALFI NIPIČ	ZADNJIČA	GORSKI REŠEVALNI ČOLN	●	ŠPORTNI KOMENTATOR (ANDREJ)	ČRNA AZIJSKA ZVER	PIANIST BERTONCELJ	NAŠ NOGO- METNI TRENER (MATJAZ)
PUSTNA SEMA								SPAKA, SPACEK				
NEKDANJI DELAVEC UDARNE BRIGADE								ŽIVALSKÉ NOGE TEŽA OVOJNINE				
KILOGRAM (POG.)					POTOPLJEN ANG. PARNIK							
			20. IN 23. ČRKA									
			GOZDNA RASTLINA		LJUBLJANSKO LETALIŠČE	ARTUR LIT. JUNAKINJA (SOVICA)					UŽIVALEC MAMIL	SOLATNA PRILOGA JEDEM Z ŽARA
●	PRIPADNICA TARTAROV STRNJENA KRI NA RANI								PARADIŽ, NEBESA			
VOJAŠNIČA								PRIPADNIK IBEROV	PAMET, UMI	18. IN 23. ČRKA		
ŽELEZOV OKSID				TITAN			EV. OTOŠKA DRŽAVA					
				PERZIJA			DEL OBRAZA					
ŠAMPION			NAPRAVA ZA NEDONOŠEN- ČKE NAZIV									
OTROŠKO PREVOZNO SREDSTVO						TROPSKA RAST. S SEMENI ENAKI ČRKI						RADIJ
MRAK					KITARIST (ŽARGONSKO)							
BESEDA NA KONCU MOLITVE					STOJAN AUER			KLIMAKTERIJ				

Nagrajenci in nagradni razpis številka 02

Pravilno izpolnjen kupon št. 12 je poslalo 26 bralcev TABORA, pravilne rešitve pa so: SAMPRAS, SREČNO NOVO LETO, SARAJEVO in ANODA.

Nagrajenci so: FLO&BOY, d.o.o. je obdaril **Anjo Krenker** iz Velenja, DROGINO nagrado prejme **Borut Terpinc** iz Škofje Loke, **Gregor Černilec** iz Kranja dobi knjigo, na-

grado podjetja JAZON dobi **Tomaž Paternost** iz Cerknice, na omlete v gostilno Lieber pa bo šla **Maša Gerdin** iz Ljubljane. Čestitamo!

Nagradne kupone št. 2 pošljite **najpozneje do 25. februarja** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

S skuterjem na izlet

aprilia

www.aprilia.com

SR 50 DITECH
RACING

529.990,00

SR 50 DITECH
SPORT

519.990,00

avto triglav priporoča:

MOTUL

najugodnejše financiranje:

najkvalitetnejše in

najhitrejše zavarovanje:

MCA Ljubljana

tel.: 01 588 34 66 Peter
mca.lj@avto-triglav.si

MCA Maribor

tel.: 02 460 01 20 Boštjan
mca.mb@avto-triglav.si

MCA Nova Gorica

tel.: 05 335 10 85 Majda
mca.go@avto-triglav.si

tel.: 01 588 34 20

www.avto-triglav.si
aprilia@avto-triglav.si

AUTOCOMMERCE s.p.
AVTO TRIGLAV d.o.o.